

RANDKRANT

Maandblad over de Vlaamse Rand · april 2015 · jaar 19 · #03

FR · DE · EN

traductions
Übersetzungen
translations

4 Hoboken
Groenpl. Silsburg

Wisselwerking Rand-Brussel
**Nog vele stappen
te gaan**

Sigrid en Hugo Bousset
**'In slaap vallen
op het ritme van
de typemachine'**

**Sociale huisvesting
kampt met achterstand**

+ AGENDA

Guido Belcanto
Ontroering en troost

Tramlijnen ja,
**maar niet voor
mijn deur**

Niko Bruggemans (39) uit Dilbeek zet deze maand *deketting* voort. Hij werkt voor zijn eigen grafisch bureau Heartwork.

Schrijf je in op www.randkrant.be met de code: vlinder en

WIN

het boek *Het vlindereffect* van Margot Vanderstraeten

Lees er meer over op de site.

Hart en kunst

10
24

Nikolaas Jozef Bruggemans is de helft van Heartwork, een grafisch bureau dat onderdak vindt in het oude klooster van de zusters van Dochters van Maria-hulp der christenen, naast de Don Boscoschool in Groot-Bijgaarden. In 2002 won hij, samen met zijn jeugdvriend Jan Boels, de wedstrijd om de seizoensbrochure van CC Westrand te maken. Dat was het startschot van hun bloeiend bedrijf dat nu tijdschriften, boeken, websites, logo's, huisstijl ontwerpt en uitvoert.

'Puur voor het plezier ontwierp ik affiches voor allerhande verenigingen en activiteiten. De ene affiche was nog maar net gemaakt of ze werd al overplakt met een andere die ik ook had gemaakt. Dilbeek hing vol met mijn ontwerpen. Tot ik eraan dacht dat ik er ook geld voor kon vragen. En voilà, de bal ging aan het rollen.'

Eerst studeerde hij regentaat, was een maand leerkracht. 'Dat was niets voor mij. Om voor de klas te staan, moet je iets te vertellen hebben. Ik was daar toen te jong voor.' Dus stapte hij over naar zijn oude liefde en ging grafische kunsten studeren aan Sint-Lucas. 'Een cultuurschok. Een braaf manneke uit de Latijnse zat plots bij gasten van twee, drie jaar ouder die gewoon een sigaret opstaken in de klas. Dat was schrikken, maar wel boeiend.' Zijn motivatie? 'Ik heb altijd gedroomd van een groot scherm op mijn computer.' Daarna ging hij voor een reclamebureau werken, waar hij de stiel helemaal onder de knie kreeg, deed de communicatie in Vorst Nationaal, en runt nu met Jan zijn eigen bedrijf.

HANDLEIDING VAN HET LEVEN

'Binnenkort word ik veertig. Na een zorgeloze jeugd, trouwen en drie kinderen voelt het aan als een nieuwe mijlpaal. Ik volg stipt de handleiding van het leven (grinnikt), maar misschien heeft het ook te maken met het feit dat mijn vader op zijn 48 is overleden. Mijn mama is van

Nea Peramos, een vissersdorp tussen Athene en Korinthe. Op een vakantie was mijn papa blijkbaar overtuigend genoeg en ze is mee naar België gekomen. Ik volg de situatie in Griekenland op de voet. Corruptie, belastingontduiking, iedereen wist dat er iets aan de hand was. Voor het eerst sinds lang is er terug wat hoop voor de gewone mensen die de grootste slachtoffers van de crisis zijn, vooral in de steden.'

'Drie kinderen van zes, vier en twee mee helpen opgroeien, vind ik meestal zeer tof. Dat we de oudste niet hebben kunnen inschrijven in de school van onze keuze stoort mij. De inschrijving via automatische aanmelding rammelt langs alle kanten. We hebben dan wel niet moeten kamperen, maar we kregen de droge mededeling dat er voor ons kind geen plaats is. Misschien hebben we het invulformulier te eerlijk ingevuld?'

SOUNDSCAPE

'Ik ben opgegroeid op het ritme van de scouts, CC Westrand en de kunstacademie. Het nieuwe gebouw van de muziekacademie vind ik echt een parel. Daar betaal ik graag belastingen voor. Veel vrienden wonen nog in Dilbeek en dat is heel fijn. Ik vind het goed leven in de Rand. Omwille van het groen, maar ook omdat Brussel zo dichtbij is. Je houdt het niet voor mogelijk hoeveel je daar kan beleven.'

'Ik speel gitaar bij *The Exact Dimensions of Hell* – gewoon een naam – waar we met vrienden instrumentale soundscapemuziek maken. Op de avond van de amateurkunsten op 30 april kan je ons komen bewonderen in CC Westrand. We mogen een half uur spelen. Dat worden dus drie liedjes, want onze nummers duren gemiddeld tien minuten.'

TEKST Geert Selleslach • FOTO Filip Claessens

Lees meer over *deketting* op www.randkrant.be

AGENDA

APRIL 2015

UIT IN DE RAND

Dansen op consoritmuziek

De comeback van het radioverhaal

Lees meer over deketting op www.randkrant.be

ABONNEMENT

15 € voor wie in de Rand woont, 20 € voor wie buiten de regio woont (9 nrs/jaar). Rekeningnr. IBAN BE 58 0910 2113 1679

26
15

22
27

INHOUD

04

23

26

- 06 VAN ASSET TOT ZAVENTEM
- 09 MIJNGEDACHT
- 16 BOUWWERK
- 22 INTERVIEW
- 24 OPSTAP
- 25 DEKIJKER
- 29 KWESTIE VAN SMAAK
- 30 OOGVOORDERAND
- 32 GEMENGDE GEVOELENS

Nog vele stappen te gaan

Werkgeversorganisaties, vakbonden en milieubeweging zijn van oordeel dat er nog veel werk aan de winkel is om de uitdagingen van Rand en Brussel gezamenlijk aan te pakken. Het water wordt stilaan minder diep. Overleg is nodig om niet te ver uit elkaar te groeien.

DE

Tramlijnen ja, maar niet voor mijn deur

Op de infosessies van De Lijn over de drie nieuwe tramlijnen in de Rand was er veel enthousiasme. 90% van de mensen is gewonnen voor de randtrams, maar er waren ook veel opmerkingen bij de tracés. De Lijn hoopt de aanleg van de tramlijnen in 2018 te kunnen starten.

FR

Sociale huisvesting kampt met achterstand

Geduld. Dat heb je nodig als je recht hebt op een sociale woning of een sociaal appartement. 100.000 gezinnen in Vlaanderen wachten gemiddeld drie jaar en de wachttijd stijgt. De situatie in de Rand is gelijkaardig. Hoetrek je de scheefgegroeide situatie recht of is het uitzichtloos?

DE

COLOFON

RandKrant verschijnt maandelijks (niet in januari, juli en augustus) op 95.000 exemplaren. Het is een uitgave van de Vlaamse Gemeenschap

en de provincie Vlaams-Brabant • Realisatie vzw 'de Rand' • Hoofdredactie Geert Sellschlag • Eindredactie en coördinatie Ingrid Laporte • Vormgeving Jansen & Janssen, Gent • Fotografie Filip Claessens en David Legréve • Druk Dessain, Mechelen • Redactieadres Kaasmarkt 75,

1780 Wemmel, tel 02 767 57 89, e-mail randkrant@derand.be, website www.randkrant.be • Verantwoordelijke uitgever Jan de Bock, Departement Diensten voor Algemeen Regeringsbeleid, Boudewijnlaan 30, 1000 Brussel

3 | Wisselwerking Rand-Brussel

Nog vele stappen te gaan

Werkgeversorganisaties, vakbonden en milieubeweging zijn van oordeel dat er nog veel werk aan de winkel is om de uitdagingen van Rand en Brussel gezamenlijk aan te pakken.

TEKST Luc Vanheerentals • FOTO Filip Claessens

Om politici en ambtenaren voor een betere samenwerking te sensibiliseren, namen ze de voorbije jaren diverse initiatieven. De werkgeversorganisaties lanceren in 2010 de *Business Route 2018 for Metropolitan Brussels*. Vakbonden, milieuverenigingen en middenstandsorganisaties richten naar aanleiding van de plannen voor diverse shoppingscentra het *Interregionaal Platform voor een duurzame economische ontwikkeling* op. De Brusselse stadsbeweging BRAL (Brusselse Raad voor het Leefmilieu) wil met het project *Brussel aan de Rand* het intergewestelijk overleg stimuleren en is eind 2014 betrokken bij *Productive BXL*. Hoe zien zij het verder evolueren?

DE NOCH VIELE SCHRITTE ZU TUN

Arbeitgeberorganisationen, Gewerkschaften und Umweltbewegung sind der Meinung, dass noch viel Arbeit bevorsteht, um die gemeinsamen Herausforderungen von Rand und Brüssel zu meistern. Um die Politiker und Beamten für eine bessere Zusammenarbeit zu sensibilisieren, haben sie in den vergangenen Jahren eine Reihe von Initiativen ergriffen. Die Divergenzen werden zunehmend abgebaut, zweifellos wegen der Dringlichkeit, aber es ist noch eine ganze Wegstrecke zurückzulegen. Außerdem sind sich die Flämische und die Brüsseler Region und andere Beteiligte häufig uneinig.

SOCIAAL-ECONOMISCHE IMPULS

Met de *Business Route 2018 for Metropolitan Brussels* willen vier werkgeversorganisaties – het nationale VBO, het Vlaamse VOKA, het Waalse UWE en het Brusselse BECI – de Brusselse en Vlaamse overheden overtuigen gezamenlijke initiatieven te nemen om de Brusselse Metropolitane Zone (Brussel-Halle-Vilvoorde en Waals-Brabant) een sociaal-economische impuls te geven, internationale groeiniches zoals financiële diensten, ICT, life sciences en logistiek te stimuleren, en ‘een bruisende metropool’ te creëren die meer talent, toeristen en zakenlui kan aantrekken. Volgens de werkgeversorganisaties laat de Brusselse metropool vooral in sectoren als transport, horeca, toerisme, handel en zakelijke diensten kansen liggen voor groei en jobs.

In februari werden vier nieuwe speerpunten gelanceerd. Om de mobiliteit in de regio te verbeteren, pleiten ze voor de invoering van een kilometerheffing voor personenwagens. Ze willen een *Kamer van Creativiteit* om creativiteit en innovatie in het bedrijfsleven te stimuleren. Om het beleid op vlak van ruimtelijke ordening, mobiliteit, leefmilieu,...beter op elkaar af te stemmen, suggereren ze de oprichting van een *Brussels Metropolitane Observatorium* dat voor de regio relevante gegevens verzamelt over ruimtegebruik, mobiliteit, wonen, werken, winkelen en recreatie. Om de jongerentewerking te stimuleren, kondigen een twaalfal grote bedrijven aan te starten met een proefproject waarbij jongeren een stage van zes maanden aangeboden krijgen.

Paul Hegge, directeur van VOKA Kamer van Koophandel Halle-Vilvoorde: ‘Over dit alles is er nood aan meer overleg tussen de gewesten. Ook de Rand moet hierin een stem krijgen. Probleem is dat we het over veel dingen niet eens zijn. Of dit overleg wordt georganiseerd in het kader van de metropolitane gemeenschap, zoals de jongste staats hervorming voorziet, of via bilateraal overleg is voor ons bijzaak zolang er maar resultaten geboekt worden. Bijvoorbeeld: het mobiliteitsprobleem in deze regio verstikt de economische ontwikkeling, toch verloopt het overleg

over de grote ring rond Brussel, het BrabantNet, het GEN en een slimme kilometerheffing zeer moeizaam. Topoverleg over hoe de gemeenschappelijke ambities gerealiseerd kunnen worden, staat in zijn kinderschoenen. Op vlak van ruimtelijke ordening is de kloof met betrekking tot procedures, taal, jargon,...zo groot dat wij voor de komende vijf jaar enkel de uitwisseling van vergelijkbare data ambiëren. Inzake arbeidsmobiliteit zijn belangrijke stappen gezet, maar ook hier moeten we verdergaan. Wij denken aan de verdere uitbouw van de Airport Academy op Brussels Airport die werkzoekenden een vooropleiding aanbiedt en aan interregionale initiatieven rond het duaal leren met opleiding zowel op de schoolbanken als in bedrijven.’

AFSTEMMEN VAN REGELS

Ben Debognies, gewestsecretaris Halle-Vilvoorde voor de vakbond ACV, was enkele jaren terug nauw betrokken bij het *Interregionaal Platform voor duurzame economische ontwikkeling*, een initiatief naar aanleiding van de plannen voor grote shoppingscentra Uplace, NEO en Docks Brussel, op nauwelijks enkele kilometers van elkaar. Ondanks alle inspanningen slaagden Debognies en co er nooit in om hierover een ontmoeting tussen de minister-presidenten van Vlaanderen en Brussel te beleggen. ‘Ook vandaag blijft hierover overleg tussen de gewesten uit. Je hebt het gevoel dat politici vooral het project uit hun eigen regio gerealiseerd willen zien. Als al die projecten

Ben Debognies (ACV): ‘Overleg tussen de gewesten over de geplande shoppingscentra blijft uit.’

Joost Vandenbroele (BRAL): 'Inzake mobiliteit wordt het water minder diep.'

Paul Hegge (VOKA): 'Over veel dingen zijn we het niet eens.'

gerealiseerd worden, zullen er echter ook verliezers zijn, want er zal nooit voldoende vraag zijn om die drie projecten goed te laten draaien. Onze bezwaren tegen de realisatie hebben ook te maken met de vrees dat dit het mobiliteitsprobleem in onze regio zal verergeren en dat heel wat tewerkstelling uit Brussel en andere stedelijke- en dorpskernen zal wegtrekken.'

Er is nog op andere vlakken meer overleg nodig. Debognies: 'Bij de jongste staatshervorming zijn heel wat nieuwe bevoegdheden op vlak van tewerkstelling naar de gewesten gegaan, zoals tewerkstellingspremies, RSZ-kortingen, educatief verlof, ... Overleg is nodig om te vermijden dat reglementeringen te veel uit elkaar groeien. Veertig procent van de bevolking van Halle-Vilvoorde werkt in Brussel. Als de reglementeringen te veel gaan verschillen, wordt dit voor werkgevers en werknemers heel ingewikkeld. Op de duur gaan bedrijven zich liever in een bepaald gewest vestigen of werknemers uit dat gewest willen aanwerven. Als de kinderbijslag te veel gaat verschillen zou dit een effect kunnen hebben op waar mensen gaan wonen. Een ander dossier dat meer overleg vereist, is huisvesting, zodat de verhuisbewegingen van Brussel naar de Rand beter opgevangen kunnen worden. Momenteel houdt Vlaanderen hiermee te weinig rekening. Op vlak van arbeidsmarkt-mobiliteit wordt goed samengewerkt, maar we kunnen verdergaan door jobs in Brussel aan te bieden aan werkzoekenden uit de Rand, die hier door taalproblemen moeilijk aan de bak komen.'

PLANNEN EFFECTIEF UITVOEREN

Joost Vandenbroele van BRAL heeft de indruk dat er tussen administraties in het Brusselse en het Vlaamse Gewest meer dan voorheen wordt samengewerkt. Zo is hij opgetogen over het *Territoriaal Ontwikkelingsprogramma voor de Noordrand* dat Ruimte Vlaanderen, Brussel Stedelijke Ontwikkeling en OVAM enkele maanden geleden hebben opgestart, waarbij de ruimtelijke ontwikkeling voor het gehele gebied bestudeerd wordt. 'Dit is een voorzichtige stap in de goede richting. Hopelijk zullen enkele concrete voorstellen

'Bij de jongste staatshervorming zijn bevoegdheden naar de gewesten gegaan. Overleg is nodig om te vermijden dat reglementeringen te veel uit elkaar groeien.'

door de politici effectief worden uitgevoerd. Ook inzake mobiliteit wordt – ongetwijfeld omwille van de ernst van het probleem – het water stilaan minder diep. De samenwerking rond de aanleg van fietssnelwegen is zeer positief. De aansluiting van de tramlijnen die De Lijn in Vlaams-Brabant plant op het Brus-

sels vervoersnet moet nog beter. Concurrentie zal in een aantal dossiers blijven meespelen, maar in de toekomst moet daar op een constructieve manier mee worden omgegaan. Er moeten politieke afspraken worden gemaakt op de lange termijn.' Vandenbroele wijst ook op het feit dat de Brusselse Regering, na het overleg eind vorig jaar tussen de minister-presidenten Vervoort (PS) en Bourgeois (N-VA), haar verzet tegen de uitbreiding van de grote ring wat heeft gemilderd.

Recent pakte BRAL, samen met de Bond Beter Leefmilieu en Architecture Workroom Brussels, uit met het project *Productive BXL* dat zich focust op de link tussen economische bedrijvigheid en mobiliteit. Zo is er het fenomeen van de voormalige industriële wijken waar de nijverheid steeds meer plaats ruimt voor woningen. Om de mobiliteitsstromen te beperken pleiten BRAL en co ervoor om hier toch zo veel mogelijk productieactiviteiten te behouden en uit te bouwen. Nieuwe bedrijvzones moeten ook beter en kwalitatiever geïntegreerd worden in het stedelijk weefsel. Ze bepleiten hierbij bijvoorbeeld voor een betere *aantakking* van 'de thans ongelooflijk saai en monofunctionele bedrijventerreinen' in Groot-Bijgaarden en Zellik met de omliggende woonwijken. Het aanbod van openbaar vervoer naar het centrum moet globaal genomen beter. Vooral langs steenwegen is er nood aan een nieuwe strategie voor het openbaar vervoer en de inbedding van productieactiviteiten.

Nog 25.000 te gaan

MEISE De gemeente Meise zoekt dringend extra sponsors om het kunstwerk van ereburger Eddy Merckx aan te kopen. De levende wielervederger krijgt een monument in zijn thuisgemeente. Het gaat om een werk van de lokale kunstenaar Paul Gregoir. Meise wil het kunstwerk tegen de verjaardag van Merckx op 17 juni een plaats geven in het straatbeeld, maar er is wel nog een probleem ... 'Om het kunstwerk te kopen, heb-

ben we 50.000 euro nodig. Momenteel staat de teller op ruim 25.000 euro. Er zijn nog een heleboel sponsors die al toegezegd hebben, maar nog niet hebben gestort', vertelt schepen van Cultuur Marcel Belgrado (CD&V). 'Extra sponsors, zowel gewone mensen als bedrijven, zijn meer dan welkom. Ik ben ervan overtuigd dat het in orde komt en dat de gemeente zelf niet zal moeten bijdragen.' - TD

Meertaligheid

BEERSEL Marleen Wouters uit Dworp heeft de honderden brieven gebundeld die haar moeder schreef nadat ze vanuit Duitsland emigreerde naar de Vlaamse Rand. 'Mijn moeder was 23 toen ze naar hier verhuisde en als Duitse in Sint-Genesius-Rode terecht kwam. In haar brieven vertelt ze haar immigratieverhaal', vertelt Marleen Wouters. 'Eigenlijk heeft ze zich snel weten te integreren. Ze leerde meteen de taal en had veel interesse in het plaatselijke gemeenschapsleven. Mijn vader was een Vlaming die regelmatig een tijdlang naar Duitsland moest voor het werk. In die periodes schreef mijn moeder hem veel brie-

Aflevering elfendertig

MACHELEN De Uplace-saga heeft alweer een nieuwe wending gekregen. Op politiek niveau lijkt zo stilaan alleen N-VA nog echt voluit voor het megashoppingcomplex in Machelen te willen gaan. Coalitiepartners CD&V en Open VLD stellen nu ook openlijk vraagtekens bij het project. Dat bleek tijdens het pittige debat in het Vlaams Parlement naar aanleiding van een nieuwe mobiliteitsstudie over Uplace. Die studie lokte flink wat verontwaardiging uit. In februari besliste de Vlaamse Regering voor een Uplace Light te gaan, waarbij fors gesnoeid wordt in de ruimte voor kleinhandel en kantoren rond het eigenlijke shoppingcomplex. Een studie van de Antea Group wees uit dat voor die nieuwe plannen er, naast het treinstation in Machelen en een busverbinding, geen bijkomende maatregelen nodig zijn op vlak van mobiliteit. De tegenstanders van Uplace vielen zowat achterover.

Antea bleek dan ook nog eens een partner te zijn van projectontwikkelaar Uplace, wat de geloofwaardigheid van de studie niet bepaald ten goede kwam. De oppositie eiste daarop de oprichting van een onderzoekscommissie. Groen, SPA en Vlaams Belang willen het parlementaire instrument bovenhalen om na te gaan of er sprake was en is van partijdigheid en belangenvermenging. Maar dat ziet de meerderheid niet zitten.

De Vlaamse Regering kreeg nog een andere opdoffer te verwerken in het Uplace-dossier. De milieuvergunning voor het project blijft namelijk vernietigd. De regering was samen met Uplace naar het Hof van Cassatie getrokken tegen de vernietiging van de milieuvergunning door de Raad van State. Maar Cassatie heeft dat beroep dus verworpen. Hiermee ligt de bal terug in het kamp van Vlaams minister van Milieu Joke Schau-

vliege (CD&V), die zich onlangs liet ontvallen 'dat ze persoonlijk geen voorstander is van grote winkelcentra' ... Wie wel voorstander blijft, is de gemeente Machelen. Machelen blijft pal achter de komst van Uplace op zijn grondgebied staan. Dat laten de lokale

meerderheidspartijen SPA-Spirit-Groen, Open VLD en CD&V weten. Uplace zorgt volgens Machelen voor een belangrijke economische meerwaarde en maakt op een betaalbare manier komaf met de bodemvervuiling in de oude industriezone. - TD

Krachten bundelen

HALLE-VILVOORDE De 35 burgemeesters van Halle-Vilvoorde hebben het startschot gegeven voor het *Toekomstforum Halle-Vilvoorde*. Samen met de provincie en de intercommunale Haviland willen de gemeenten nauw samenwerken rond thema's als mobiliteit, welzijn en werk. De burgemeesters en -moeders van Halle-Vilvoorde bundelden al eerder hun krachten naar aanleiding van de Vlaamse verkiezingen vorig jaar. Toen legden ze hun gezamenlijke eisen voor onze regio op tafel bij de nieuwe Vlaamse Regering. Het Toekomstforum Halle-Vilvoorde wil nu op dat elan verdergaan. Onder het motto 'samen sterk' gaan de burgemeesters intensief samenwerken rond thema's als mobiliteit, zorg, verstedelijking en onderwijs. Op die manier hopen ze ook meer gewicht in de schaal te kunnen leggen bij onderhandelingen met de Vlaamse en federale overheid. Het hoofddoel is de levenskwaliteit van de inwoners van Halle-Vilvoorde te verhogen. • TD

ven vanuit Rode, ook over de opvoeding van hun zeven kinderen. Met ons sprak ze nooit Duits, wel Nederlands. Vier van mijn broers en zussen zijn een paar jaar naar een Franstalige school gegaan. Die vier spreken nu nog altijd in het Frans tegen mekaar, terwijl ze met de anderen Nederlands praten. Een echt meertalig gezin dus.' • TD

Meer informatie over de brievenbundel van Marleen Wouters krijg je via 02 305 34 85.

De renovatie van het station van **Vilvoorde** wordt op de lange baan geschoven, zo laat spoorwegbeheerder Infrabel weten. • Koerierdienst DHL investeert 114 miljoen euro in de bouw van een nieuwe *hub* op Brussels Airport in **Zaventem**; goed voor 200 nieuwe banen tegen 2020. • De onlinepetitie *Uplaceisnotmyplace* tegen de komst van het shoppingcenter Uplace in **Machelen** verzamelde meer dan 9.000 handtekeningen. • Voor het eerst in 30 jaar zal het Meivuur op 30 april niet ontstoken worden op het Meiveld in **Overijse**, maar op de parking van sporthal De Kronkel in buurgemeente Huldenberg. • Het Agentschap Natuur en Bos installeert aan de Duboislaan tussen **Hoeilaart** en **Sint-Genesius-Rode** amfibieëntunnels en geleidingswanden om een veilige oversteek te garanderen. • Omwille van besparingen moet het OCMW van **Sint-Pieters-Leeuw** 49 banen schrappen. • In **Schepdaal** dreigt zaal Gildenhuis aan het Marktpllein te verdwijnen. • Daar gaan we weer: burgemeester Caprasse (FDF) van **Kraainem** wil haar inwoners naar hun taalkeuze vragen. • Het aantal bezoekers voor het Kasteel van **Beersel** is gedaald van 20.000 in 2003 tot net geen 13.000 in 2014. • Halle-**Vilvoorde** is de tweede duurste regio in Vlaanderen om een woning te kopen, zo blijkt uit cijfers van de overheidsdienst Economie. • De provincieraad van Vlaams-Brabant vraagt in een motie dat het Gewestelijk Expresnet klaar moet zijn tegen 2020. • Omwille van besparingen schrapt vervoersmaatschappij De Lijn de belbussen in de brede regio van **Vilvoorde**. • De politiezone Druivenstreek is de eerste zone in Vlaams-Brabant die gebruik maakt

Koken met groenten

WEMMEL In de hotelschool in Wemmel is onlangs de eerste vegetarische kookopleiding *Vegucation* voorgesteld. Het gaat om een initiatief van onder meer EVA (Ethisch Vegetarisch Alternatief) en topchefs Kobe Desramaults en Seppe Nobels. 'Steeds meer mensen kiezen ervoor om regelmatig vegetarisch te eten', zegt Ciëlle Van Dooren van EVA. 'Jammer genoeg wordt er in de kookopleidingen weinig aandacht besteed aan de vegetarische keuken. Daar willen wij verandering in brengen.' EVA ontwikkelde een opleiding vegetarisch koken die in alle hotelscholen en het volwassenenonderwijs kan geïntegreerd worden. 'Hotelscholen werken vaak nog met een lessenspakket van begin 19e eeuw', vertelt topchef Kobe Desramaults. 'Escoffier en consoorten zijn natuurlijk niet voorbijgestreefd, maar met het oog op de toekomst moet je toch wat anders gaan koken en opleiden. Die vegucation is dus een heel goed idee.' • TD

van een permanent systeem van camera's met automatische nummerplaat herkenning. • Geen enkele Belgische bank wil het nieuwe nationaal voetbalstadion op Parking C in **Strombeek-Bever** financieren zonder bijkomende garanties, zo schrijft de krant De Tijd. • De bouw van een nieuw treinstation aan de Kerklaan in **Machelen**, omwille van Uplace, zal 3,2 miljoen euro kosten. • Het nieuwe MIVB-tramdepot Marconi op de grens met **Drogenbos** is officieel geopend. • Ecoduct Groenendaal, zo heet de 60-meter lange brug voor dieren over de grote ring tussen **Groenendaal** en Waterloo. • Het Wandelnetwerk Pajottenland is op de fiets- en wandelbeurs verkozen tot beste wandelroute van het jaar. Met 760 km aan wandeltrajecten is dat netwerk het meest uitgebreide van Vlaanderen. • Omwille van besparingen bij vzw 'de Rand' worden twee van de drie haltes van de Bibliobus in **Drogenbos** geschrapt. • In **Zaventem**, **Brussegem**, **Grimbergen** en **Wemmel** hebben ouders voor schoolpoorten gekampeerd om hun kind te kunnen inschrijven. • Ook aan verschillende secundaire scholen, onder meer in **Alseberg** en **Zaventem** werd er gekampeerd. • De gemeente **Asse** start met PASSE-pop, een nieuw initiatief met pop-up winkels om de leegstand in het centrum aan te pakken. • Provinciegouverneur De Witte vraagt meer geld en personeel voor het gerecht van Halle-**Vilvoorde**. Het krijgt 30 procent minder middelen dan in vergelijkbare regio's. • De provincie Vlaams-Brabant bouwt een sporthal op de PIVO-site in **Relegem**. • **Vilvoorde** en **Machelen** verlagen de minimumleeftijd voor GAS-boetes van 16 naar 14 jaar. • Het Agentschap Wegen en Verkeer start in augustus met de herinrichting van twee belangrijke kruispunten in het Woluwedal in **Zaventem**. • De nieuwe website www.airportacademy.be van de Airport Academy op Brussels Airport bundelt luchthaven-gerelateerde trainingen. • De plannen om op de grote ring afrit Kattebroek in **Dilbeek** af te sluiten, stuit op verzet. • JH

20 jaar kruispunt

VLAAMS-BRABANT De provincie Vlaams-Brabant viert dit jaar haar 20e verjaardag. Vlaams-Brabant werd geboren in 1995 en is daarmee de jongste provincie in het Vlaams Gewest. De splitsing van de unitaire provincie Brabant in Vlaams-Brabant, Waals-Brabant en het Brussels Hoofdstedelijke Gewest was het gevolg van het Sint-Michielsakkoord van 1992. Dat akkoord vormde de Belgische staat formeel om tot een federale staat. De splitsing kwam er omdat de unitaire provincie Brabant zo goed als onbestuurbaar was geworden. Zo was bijvoorbeeld elk van de gedeputeerden van Brabant verantwoordelijk voor een aantal gemeenten, maar geen van hen kon maatregelen nemen voor de gehele provincie. Ter gelegenheid

van de 20e verjaardag heeft de provincie een brochure uitgegeven. 'In de brochure krijgt je zicht op de hoogtepunten van 20 jaar provincie', legt gedeputeerde Monique Swinnen (CD&V) uit. 'Van waterbeleid, over mobiliteit tot de provinciedomeinen en de PIVO-campus. Onze huisstijl zit ook in een nieuw kleedje. De provincie profileert zich nu als kruispunt van vele werelden en dat zie je onder meer in ons nieuw logo.' • TD

i De brochure over 20 jaar Vlaams-Brabant kan je gratis downloaden en bestellen via www.vlaamsbrabant.be/20jaar

Fietsen voor 1 euro

ASSE In Asse kan je voortaan voor amper 1 euro een hele dag een Blue Bike lenen. De blauwe fietsen staan aan het station van Asse. Blue Bike-gebruikers betalen 10 euro lidgeld en kunnen in 44 treinstations een fiets ontlenen. Normaal kost zo'n leenbeurt 3 euro, maar in Asse leggen het gemeentebestuur en de Vlaamse overheid elk 1 euro bij. 'Ons deelfietsensysteem kent meer en meer succes', zegt Blue Bike-directeur Sven Hysmans. 'Vorig jaar klokten we af op 10.000 klanten en bijna 92.000 ritten. Ons doel is de leefbaarheid in steden en gemeenten te verbeteren door de fiets te promoten voor het laatste stukje van de reis. Daarom plannen we dit jaar ook Blue Bike-punten aan de knooppunten van De Lijn.' • TD

i Meer informatie vind je op www.blue-bike.be en www.asse.be

Ervaar de stilte en de kunst

VILVOORDE Voor de zestiende keer wordt er tijdens het weekend van de jaarmarkt in Vilvoorde Kunst in de Troost georganiseerd, een tentoonstelling met beeldende kunst in de prachtige kloostertuin en de conventsgebouwen. Op zaterdag 25 en zondag 26 april (14 tot 18 uur) en maandag 27 april (dag van de jaarmarkt van 11 tot 18 uur) stellen meer dan twintig kunstenaars tentoon. Ze werken met verschillende materialen: verf, brons of glas, en hun thema's zijn zeer uiteenlopend. De verbinding vormt de bijzondere locatie, het klooster van Onze-Lieve-Vrouw-van-Troost, waar je voor een keer achter de muren van het karmelietessenklooster kan kijken. De kunstwerken worden verkocht ten voordele van de restauratie van de basiliek van Onze-Lieve-Vrouw-van-Troost. • cs

Tom Serkeyn is journalist bij Ring-tv en violist bij de Vilvoordse muziekgroep Zakdoek. Hij is geboren in Brussel en woont in Peutie. Voor RandKrant schrijft hij afwisselend met Fatima Ualgasi, Joris Hintjens, en Dirk Voclaerts de column *mijngedacht*.

Een kalifaat aan de Zenne?

Waarde lezer, het gaat goed met mij, hoewel ik in Vilvoorde woon. Als knaapje van acht verhuisde ik van de Brusselse gemeente Evere naar Vilvoorde. Afschuw en ongeloof stond op de gezichten te lezen van onze vriendjes in de straat en bij de scouts, want Vilvoorde was dat niet dat stinkende gat waar de bewoners reutelend en traanogend door de smog schuifelden? Je was nog beter af in de Borinage, want daar was het kolenstof inmiddels gaan liggen.

Later, toen we vanuit Vilvoorde het land begonnen af te dweilen met ons muziekgroepje Zakdoek bleef het beeld van de gore industriestad ons achtervolgen. Zelfs nadat de teloorgang van de zware industrie definitief was ingezet, bleef dat imago van rook en roet hardnekkig aan de naam Vilvoorde plakken.

Maar in 1989 werd VTM boven de doopvont gehouden. 'Vilvoorde, ah da zijn de mannen van de VTM!', klonk het dan joviaal als we ergens onze opwachting maakten. Niet dat we dat als zo'n compliment beschouwden, maar we waren al blij dat de rokende fabrieksschouwen naar de achtergrond waren verdrongen.

En dan was er in 1997 het drama van Renault. In die tijd vlogen de flauwe grapjes ons om de oren: 'Awel, moete gijle de nachtshift ni doen?' 'Hoe is 't met den band bij Renault, plat zeker? Ha, ha, ha...! Als er dan toch eens iemand oprecht bezorgd vroeg of wij echt bij Renault hadden gewerkt, antwoordden we gevat: 'Ja, maar we zijn direct kunnen beginnen bij Sabena.' Geef toe, we konden ook grappig zijn.

Toen Jean-Luc Dehaene zaliger burgemeester van Vilvoorde was, tapten de grapjassen weer uit een ander vaatje: 'Ah Vilvoorde! Hoe is 't met de Jean-Luc?' Of wat minder eerbiedig: 'Doe subiet ne keer de groeten aan den dikke.' Nog een klassieker: 'Awel, Brugge heeft op zijn

kas gekregen. Jean-Luc zal weer vies gezind rondlopen, zeker?' 'Geen commentaar', was ons antwoord dan, de woorden van onze voormalige premier parafraserend.

En nu, als we nu ergens gaan spelen, bekijken ze ons bezorgd. De mensen zijn opgelucht wanneer ze zien dat onze kop nog op onze romp staat, 'want ge weet maar nooit met al die rare Syriëmannen daar in Vilvoorde'. Een poosje geleden presteerde de lolbroek van dienst het zelfs om ons aan te kondigen met de woorden: 'Gisteren nog in Syrië, vandaag bij ons: Zakdoek!' Algemene hilariteit. De perceptie is blijkbaar dat de bussen met moedjahedien af en aan rijden tussen Vilvoorde en Ar-Raqqah.

Onze burgemeester Hans Bonte komt de jongste tijd bijna meer op buis dan Jeroen Meeus. Maar in tegenstelling tot de populaire tv-kok heeft hij het dan niet over vol-au-vent of stoofvlees op grootmoeders wijze. Nee, het gaat haast altijd over 'de Syriëstrijders'. Hij heeft gelijk dat hij die kwestie onder de aandacht brengt, ontkennen dat er in Vilvoorde iets loos is met radicaliserende jongeren zou niet serieus zijn. Maar anderzijds mogen we niet de indruk wekken dat een stel heetgebakerde islamisten op het punt staat in Vilvoorde het kalifaat aan de Zenne uit te roepen.

Op 27 april is het jaarmarkt in Vilvoorde. Kom eens langs en eet een paardensteakje. Je zal merken dat we hier nog altijd niet zuchten onder de sharia. En kom liefst met de trein, dan kan je meteen het mooiste station van het land bewonderen. Maar dat is dan weer stof voor een volgend stukje. Tot later.

TEKST Tom Serkeyn • FOTO Filip Claessens

Lees 'wat je misschien niet wist' over Tom Serkeyn op www.randkrant.be

Sigrid en Hugo Bousset

‘In slaap vallen op het ritme van de type

Het leven van vader Hugo en dochter Sigrid is doordrongen van literatuur. Ze raakten beiden als kind besmet met een chronische vorm van het leesvirus en speelden dat nooit meer kwijt. ‘We willen ons enthousiasme voor literatuur aan anderen doorgeven.’

TEKST Ines Minten • FOTO Filip Claessens

Hugo Bousset is hoogleraar emeritus Nederlandse literatuur en al meer dan twintig jaar hoofdredacteur van het oudste Vlaamse literaire tijdschrift, *DW B*. Zijn dochter Sigrid leidde tot voor kort het internationale literatuurhuis Passa Porta. Na een korte tussenstop als adviseur boek en letteren bij minister van Cultuur Sven Gatz, keert ze terug naar het artistieke werk, dicht bij de schrijvers en de kunstenaars. Het begon allemaal met dat eerste boek dat ze uit een rek plukten.

Het hoeft er maar één te zijn, het juiste boek op de juiste plek, en je bent vertrokken. Vervelen zul je je nooit meer, want je hebt altijd verhalen tot je beschikking. Reisjes in je hoofd. Hugo Bousset: ‘De grote jeugdliteratuur zoals we die vandaag kennen, met schrijvers zoals Bart Moeyaert of Anne Provoost, bestond in mijn kindertijd niet. We waren verplicht om

vroeg over te stappen op literatuur voor volwassenen. Ik las als bezeten. Stijn Streuvels, Herman Teirlinck, maar ook Dostojevski, Tolstoj, Strindberg,... Mijn moeder had een oom die over literatuur schreef. Hij zat in die typische onderwijzerscultuur van het eind van de 19e eeuw. In een periode waarin veel Vlamingen nog analfabeet waren, wilde hij de mensen ervan overtuigen dat het Nederlands wél een geschikte taal was voor literatuur. Die drang om dingen met enthousiasme door te geven aan anderen, opdat ze naar de boekhandel zouden rennen om de boeken die je aanraadt zelf te lezen, heb ik ook.’

ELKE ZONDAG VIJF BOEKEN

Sigrid Bousset beaamt. Bij Passa Porta heeft ze jaren aan een stuk precies dat gedaan. Hugo deed het door les te geven, over literatuur te schrijven of erover te praten op radio en tv. Sigrid droeg haar geestdrift over door internationale auteurs uit te nodigen en mensen te laten luisteren naar wat die te vertellen hebben. Ook zij heeft de liefde voor boeken en literatuur ingelepeld gekregen. ‘Elke zondagochtend gingen we naar de bibliotheek en daar mocht ik vijf boeken kiezen. Zo heb ik het hele aanbod jeugdliteratuur gelezen: alle Thea Beckmans, alle Jan Terlouw’s,... Elk vrij moment zat ik te lezen. Ik verveelde me nooit.’ Boeken lezen, was de logica zelve. Ze had het nooit anders gezien. ‘Mijn vader zat vaak thuis aan zijn artikelen te schrijven. Tot ik zeven was, woonden we in Strombeek op een appartement en daar

stond zijn bureau in de kamer waar mijn broer en ik sliepen. Als het bedtijd was voor ons, was hij nog lang niet klaar met schrijven en dus vielen wij geregeld in slaap op het ritme van zijn typemachine.’

IVO MICHIELS

In 1985 publiceerde Hugo Bousset zijn doctoraatsverhandeling. ‘Ik heb laat gedoctoreerd, nooit eerder een goed onderwerp gevonden. Ik had geen zin om tien jaar van mijn leven te besteden aan de briefwisseling tussen Frederik Van Eeden en Lodewijk Van Deyssel – ik noem maar wat. Dat zijn prima onderzoeksonderwerpen, maar achteraf ligt het resultaat te verstoffen.’ Toen las Bousset de experimentele roman *Het boek alfa* van Ivo Michiels. ‘Een keerpunt’, zegt hij. Hij schreef zijn verhandeling alsof hij bij de eerste zin van het boek helemaal niets wist en bouwde gaandeweg de betekenislagen op. Op de linkerpagina stond het boek, rechts noteerde hij zijn commentaren.

Sigrid bouwde als 12-jarige een bijzondere band op met Christiane, de vrouw van Michiels. ‘In die periode zijn ze naar de Provence verhuisd. We schreven lange brieven naar elkaar.’ Toen ze eenmaal volwassen was en met haar echtgenoot, auteur Stefan Hertmans, begon te reizen, trokken ook zij geregeld naar het zuiden van Frankrijk. Enkele jaren voor zijn overlijden voerde Sigrid gesprekken met de auteur, maakte notities van zijn rijke en turbulente leven. ‘Zelf zou hij zijn memoires nooit geschreven hebben. De werkelijkheid interesseerde hem niet. *Alleen wat je met die werkelijkheid doet in je werk, is boeiend*, zei hij.’ Het boek *Meer dan ik mij herinner* verscheen in 2011, een jaar voor zijn dood. Momenteel schrijft Sigrid Bousset een biografisch boek over Michiels. ‘Net zoals mijn vader ben ik niet iemand die tien jaar in de archieven duikt. Ik ga voort op mijn herinneringen en op gesprekken met allerlei mensen die hem goed gekend hebben.’

HEERLIJKE BEDOENING

Hugo Bousset is sinds 1993 hoofdredacteur van *DW B*. Het literaire tijdschrift speurt voort-

EN BAD CASES OF THE READING BUG

All it takes is one – the right book in the right place and away you go. Boredom is a thing of past now that you have stories at your fingertips. Journeys to embark upon in your imagination. Hugo and his daughter Sigrid Bousset both lead literature-saturated lives. They were both infected as children

with a chronic form of the reading bug and have never managed to shake it off. ‘We were eager to share our enthusiasm for literature.’ Hugo did so as a professor of Dutch literature and the general editor of the oldest Flemish magazine *DW B*. Sigrid was the head of the Passa Porta centre of literature until recently.

machine'

durend naar jong talent, zowel fictieel als kritisch. *DW B* houdt niet van hokjes en wil niet binnen de geijkte lijnen van de literatuur blijven. Als 'creatief laboratorium' gaat het op zoek naar kruisbestuivingen: met beeldende kunst, fotografie, architectuur, theater. 'Een heerlijke bedoening, zo'n tijdschrift', zegt Hugo Bousset. 'We maken vijf nummers per jaar en elk nummer is een volstrekt nieuwe compositie. We steken graag over naar andere kunsten, omdat auteurs dankzij dat soort samenwerking iets doen wat ze anders nooit zouden doen.' Na publicatie vertalen de mede-

Het hoeft er maar één te zijn, het juiste boek op de juiste plek, en je bent vertrokken. Vervelen zul je je nooit meer, want je hebt altijd verhalen tot je beschikking. Reisjes in je hoofd.

werkers een nummer ook naar het podium. 'Het podium is de laatste jaren erg belangrijk voor de literatuur. Er wordt bijvoorbeeld nog weinig poëzie gelezen, maar literaire avonden met dichters lokken volle zalen.' Zo'n avond mag echter geen doorslagje van het tijdschrift zijn. 'Wat we op het podium brengen, moet parallel lopen aan het tijdschrift, maar wel duidelijk anders zijn.' Een derde verhaal speelt zich af op de website. 'Dat is het grootste probleem tegenwoordig. Wat doen we daarmee? Na de verschrikkelijke besparingsronde in de cultuursector in Nederland verschijnen bepaalde literaire tijdschriften daar alleen nog online. Maar hoe gebeurt het? De teksten die eerst op papier stonden, staan nu op het scherm. Dat vind ik niet interessant. Je moet het internet beschouwen als een apart medium en er dingen doen die op papier niet kunnen. Inspelen op interactie, bijvoorbeeld. Doorklikken, cross-over: daar liggen mogelijkheden die papier niet heeft. Zo wordt het internet interessant. Niet als pure besparingsronde.'

Hugo Bousset: 'Ik heb een sterke drang om mensen tot lezen aan te zetten.'

ARTISTIEKE BIOTOOP

Het grote woord is gevallen. Besparingen. Vlaanderen is ontsnapt aan de hakbijl die door het Nederlandse cultuurlandschap is gegaan. Maar met gemiddelde besparingen van 5% wordt het de culturele organisaties niet makkelijk gemaakt. Middelen krimpen. Jobs staan op de tocht. Sigrid maakte het mee van op de eerste rij. 'Er is weinig marge. De uitdaging is om, door te herschikken, toch ruimte te creëren voor nieuwe ontwikkelingen. Ik vind het cruciaal dat het beleid in voortdurende dialoog staat met de praktijk. Op het kabinet miste ik mijn artistieke biotoop. Mijn plek is in het hart

van de reflectie, dicht bij de kunstenaars. Zij voeden me. Dat ga ik nu onafhankelijk verder ontwikkelen. Zo ga ik Writers Unlimited in Den Haag coördineren, een bijzonder literatuurfestival met een grote traditie waar auteurs van binnen en buiten Europa hun literaire werk, ervaringen, dromen en ideeën uitwisselen met elkaar en het publiek. Ook in Brussel en Vlaanderen blijf ik aanwezig. Zo ga ik samenwerken met Jan Fabre rond zijn teksten en publicaties.

PAPIEREN BOOTJES

Welke boeken zijn in hun leven echte openbaringen geweest? *Het boek alfa* van Michiels. 'Die ▶

Sigrid Bousset:
'Elk vrij moment zat ik te lezen.'

Germaanse talen studeren. Ik kreeg er Engelse literatuur van Hemmerechts. Ze leerde me Virginia Woolf kennen, Sylvia Plath, en zij debuteerde toen met schitterende kortverhalen. Ze schreef in korte, bijna zakelijke zinnen waar heel veel emotie onder zat. In die periode schreef ik zelf ook verhalen. Toen ik met één daarvan de interuniversitaire literatuurwedstrijd won, zei ze dat het was alsof ze een verhaal van zichzelf be kroonde.' In haar Passa Porta-periode heeft Sigrid Bousset natuurlijk onnoemelijk veel auteurs ontmoet en gelezen. 'De roman *Austerlitz* van Sebald', noemt ze. 'Of *Een vrouw op de vlucht voor een bericht* van David Grossman. Het werk van Nobelprijswinnaar Orhan Pamuk. Of *Het zingen van de tijd* van Richard Powers. Dat zijn de grote kunstwerken over deze tijd.'

Hoewel Hugo Bousset de hedendaagse literatuur op de voet volgt en begeleidt in zijn essays en in *DW B*, maakt hij liever geen lijstje met namen. 'Het zou me te ver leiden en ik zou te veel auteurs vergeten.' Over toneel wil hij wel iets zeggen. 'Dé voorstelling die me heeft getoond wat theater allemaal kan zijn, is *Het is theater zoals te verwachten en te voorzien was* van Jan Fabre. Dat duurde acht uur. Je moet heel sterk zijn om acht uur lang te kunnen boeien, maar ik zat aan mijn stoel genageld.'

Lees 'wat je misschien niet wist' over Ines Minten op www.randkrant.be

manier om geëngageerd met taal om te gaan, dat ritme, de muziek van de taal – het heeft nog weinig te maken met het gewone verhaal', zegt Hugo Bousset. 'Gewone verhalen hoef ik niet te lezen. Die zie ik wel op tv, als ik naar *Borgen* kijk, bijvoorbeeld. Heel mooie verhalen vind ik dat, maar een boek mag wat verder gaan.' Het eerste boek dat voor hem cruciaal is geweest, was de klassieker *Elias of het gevecht met de nachtegale*n van Maurice Gilliams. 'Dat boekje is muzikaal opgebouwd, als een compositie in sonatevorm. Je hebt de ritmische delen die zich binnen in het kasteel afspelen en de melodische, wanneer het hoofdpersonage naar het park vlucht en papieren bootjes te water laat met boodschappen voor de buitenwereld. Kun jij nog papieren bootjes vouwen?', vraagt hij opeens. 'Wanneer ik les gaf over *Elias* vroeg ik dat ook altijd aan mijn studenten. Ik vouwde dan zelf een bootje en kreeg daar altijd applaus voor. Blijkbaar kunnen veel mensen dat niet meer.' Sigrid neemt een blad papier en begint te vouwen. Wanneer zij het woord neemt, vouwt Hugo voort. Even later staat er een perfect bootje op de tafel.

Sigrid Bousset: 'Als ik bedenk wat mij gevormd heeft, denk ik vooral aan de podiumkunsten. *Fase*, de doorbraak van Anne Teresa De Keersmaeker bijvoorbeeld. Ik zag het toen ik twaalf was. Die vrouwen die dansen op hun *bottinekes*. Ze vielen, stonden weer

recht,... Daar heb ik de kriebel voor de podiumkunsten te pakken gekregen. Dat was in de jaren 80, een revolutionaire periode in de Vlaamse podiumsector. Voor literatuur werd ik als jong meisje sterk beïnvloed door Kristien Hemmerechts. Toen ik achttien was, ging ik

i BEERSEL

Hugo Bousset woont in Alseberg, Sigrid in Dworp. 'Het is echt luxe om in deze omgeving te wonen', vindt zij. 'Je zit vlakbij een wereldstad en het lijkt hier wel de Bourgogne met al die hellingen en holle wegen. Zoveel groen vind je rond de meeste wereldsteden niet.' Ook de internationale sfeer in de Rand vindt ze prettig. 'Naast de autochtone bevolking die er al generaties woont, vind je hier een internationaal publiek. Brussel loopt over, dat klopt, maar het is al lang geen kwestie meer van het Vlaamse karakter dat beschermd moet worden tegen de verfransing. Ik stel me bijvoorbeeld grote vragen bij het feit dat je in het gemeentehuis uitsluitend in het Nederlands bediend kunt worden. Als je uit Finland of Nigeria komt, zoals onze burens, heb je met die taalstrijd tussen Nederlandstaligen en Franstaligen niets te maken. Dan gaat het hem meer om hoffelijkheid.'

'We moeten dat krampachtige kwijt', zegt Hugo. 'Ik begrijp waar het vandaan komt. Je kunt in Vlaanderen pas sinds de jaren 30 Nederlandstalig

universitair onderwijs volgen. Veel Vlamingen die wilden dat hun kinderen sociale promotie maakten, stuurden hen in het Frans naar school. Uit de toenmalige ontvoogdingsstrijd van de Vlamingen komt het allemaal voort. Maar vandaag is de situatie zo anders. Nu sturen veel Franstaligen hun kinderen naar Vlaamse scholen. Laat die defensieve reflex dus maar vallen en investeer volop in het aanleren van Nederlands aan al die mensen. Wat een kans voor Brussel en omgeving!'

'Nog iets', voegt Sigrid eraan toe. 'Als je in Beersel woont, heb je een auto nodig en dat is jammer. Je zou gewoon de metro moeten kunnen nemen naar Brussel.'

'Dat is dé oplossing, maar er is géén geld en wél veel angst voor', zegt Hugo. 'Als je de metro van Londen onder Brussel zou leggen, dan raak je vlot tot in Ternat, Asse of zelfs Waterloo en Leuven. Maar als je nog maar verwijst naar zo'n plan, dan herinnert aan de Brusselse olievlek, dan schiet iedereen in een kramp. En zo blijven er heel veel kansen liggen.'

De comeback van het radioverhaal

VORMING

Samen luisteren naar verhalen waar geen beeld maar des te meer verbeelding aan te pas komt. Het radiologische luisterverhaal is weer hip.

Het Vlaams-Nederlands Huis deBuren heeft al een behoorlijke reputatie opgebouwd als het gaat om het gesproken woord. Programmareeksen als *Radio De Buren* of de podcasts (downloadbare audiotieve bestanden) met *Luisterboeken* van bekende auteurs kennen veel succes. Het kan dan ook geen kwaad om een beetje in te gaan tegen de allesoverheersende beeldcultuur en te laten zien dat er in tijden van besparingen in de media nog altijd mogelijkheden zijn om te experimenteren met vorm en inhoud. Ook de nieuwe reeks *Luister in het duister* vraagt de aanwezigen om de oren te spitsen.

Luister in het duister is een reeks gewijd aan de vergeten traditie van de radioverhalen, die internationaal opnieuw aan populariteit wint. Radioverhalen combineren een documentaire of fictieve inhoud (kortverhalen, reportages, interviews) met een aantrekkelijke geluidsband (opnames, jingles en muziek). De poëtische documentaires, muzikale audio-guides of spannende luisterspelen die het resultaat zijn, maken van het medium radio haast een kunstvorm. In die mate dat ze niet alleen op de radio zelf weer terrein winnen, maar dat mensen ook enthousiast zijn voor luisteravonden waarop de luisterverhalen live worden uitgevoerd.

Luister in het duister brengt op verschillende avonden, die telkens in het teken staan van een ander

thema, verschillende jonge en gevestigde radiomakers en geluidskunstenaars uit Vlaanderen en Nederland samen. Het publiek verzamelt zich een beetje zoals primitieve stammen zich in tijden van mondelinge overlevering rond het kampvuur verzamelden, of zoals overgrootmoeder en overgrootvader zich in de jaren vijftig rond de radio schaarden. Iedereen kan de ogen sluiten en zelf visuele associaties maken bij de woorden en geluiden, zonder dat alles voor hen ingevuld wordt met beeld.

De reeks wordt gepresenteerd door **Katharina Smets**. Zij is een onafhankelijke radiomaakster die voor Klara (Espresso, Babel), Radio 1 (De bende van Einstein) en buitenlandse zenders als VPRO en BBC World Service heeft gewerkt. Ze doceert audiostorytelling aan de afdeling Woord van het Conservatorium in Antwerpen en is curator van de Belgische en Nederlandse tak van In the Dark – de internationale radiogemeenschap die haar liet kennismaken met dergelijke luisteravonden en deze reeks coproduceert. Een aantal afleveringen zijn al gepasseerd, maar er staan er nog twee op stapel. In *Eigen geluid eerst* op 2 april handelen de luisterverhalen over nationalisme: over de zin en onzin, de voor- en nadelen van grenzen en een eigen stukje territorium. Min of meer in de lijn daarvan ligt ook de laatste aflevering op 13 mei, met de sprekende titel *Wuk seg je?*, over de vele dialecten die het Nederlands rijk is. • MICHAËL BELLON

DO • 2 APR • 20.00

Luister in het duister

over nationalisme in al zijn vormen
Brussel, deBuren, www.deburen.eu

Dansen op consortmuziek

DANS

Zanger en luitist **John Dowland** was één van de grootste renaissance-componisten, niet alleen in zijn geboorteland Engeland, maar in heel Europa. Zijn overbekende lied *Flow my tears*, waarvan ook verschillende instrumentale versies onder de naam *Lachrimae* bestaan, inspireerde de choreografe en danseres **Femke Gyselink** uit Rosas om er dans aan toe te voegen. Het **Hathor Consort** zorgt voor de muzikale uitvoering van de intieme bundel *Lachrimae*.

Lachrimae, or *Seaven TWeares Figured in Seaven Passionate Pavans, with divers other Pavans, Galiards, and Almands, set forth for the Lute, Viols, or Violins, in five parts* is de volledige titel van de collectie met de *consort-music* (oude instrumentale kamer-muziek) die John Dowland in 1604 publiceerde. Deze werken werden zeer populair in het Europa van de 17e eeuw. Het Hathor Consort werd door de Oostenrijkse Romina Lischka in 2011 opgericht. Het wil muziek uit de renaissance en barokperiode in wisselende instrumentale bezettingen uitvoeren met de viola da gamba als uitgangspunt. Voor *Lachrimae* or *Seaven Teares* zijn er vier musici die een viola da gamba van een verschillende grootte bespelen, aangevuld met een violone (oude contrabas) en een luit. • MC

VR • 24 APR • 20.30

Lachrimae or Seaven Teares

Hathor consort & Femke Gyselink
Grimbergen, kerk Beigem, 02 263 03 43

Het verleden stopt niet

EXPO

Wat als de stenen van het Kasteel van Gaasbeek zouden kunnen spreken? Wat zouden ze ons vertellen? Welke herinneringen over hun 700 jaar geschiedenis zouden ze met ons delen?

Het Brits theatergezelschap en kunstenaarscollectief **Wildworks** liet zich door deze vragen inspireren en creëerde een bijzondere beleving waarbij je als bezoeker ondergedompeld wordt in het verleden en de geheimen van het kasteel. 'Twice upon a castle, de

verderzetting van Once upon a castle vorig jaar, nodigt je uit om met je hart naar het verleden te kijken. Vaak benaderen we de geschiedenis vanuit een rationeel standpunt zonder daarbij iets te voelen. Wij willen het publiek het verleden van dit kasteel laten beleven. We brengen de ziel van deze kasteelmuren tot leven zodat je bezoek veel meer wordt dan een rondleiding waarin je historische feiten geserveerd krijgt. Twice upon a castle is een ontdekkingsreis waarin je ervaart en voelt wat leven in die tijd betekende', zegt Luc Vanackere, directeur van het Kasteel van Gaasbeek.

DE MENS ACHTER HISTORISCHE FIGUREN

Elke kamer van het kasteel brengt je in contact met een stukje geschiedenis. Zo is er de kamer van Graaf van Egmont, de eerste eigenaar van het kasteel. In deze ruimte kom je op een bijzondere manier in contact met de laatste brief die hij enkele weken voor zijn publieke ontvoering naar zijn vrouw schreef. Je ziet niet alleen de brief, je hoort de graaf ook de tekst voorlezen. 'Deze kamer roept de gruwel van die tijd op en vertelt je welke menselijke tragedie zich binnen deze muren afgespeeld heeft. Er is ook de kamer van de markiezin Marie Arconati Visconti. Zij werd op zeer jonge leeftijd

Muziek die iets met je doet

MUZIEK

Alexandrie, Alexandra! Het nummer waarmee **Claude François** een plek in de eeuwigheid veroverde, kan je op donderdag 30 april in CC de Meent opnieuw live beluisteren. Deze en vele andere songs van de Franse ster worden vertolkt door het gelegenheidsduo **Pascal Deweze** (Sukilove, Broken Glass Heroes) en **Nicolas Rombouts** (Dez Mona, Guido Belcanto). Dit doen ze samen met een 13-koppige band en achtergrondzangeressen, **Les Claudettes Fléchette**. De glitterpakjes van CloClo zijn er deze keer niet bij. De twee performers focussen in de eerste plaats op de muziek en brengen de songs in strakke, zwarte pakken. 'Claude François bracht een mix van Amerikaanse soul en Franse variété. Het zijn eenvoudige melodieën en teksten, maar de ritmes die hij daaronder zette, konden van de Jackson 5 geweest zijn. Zijn muziek swingt en ontroert tegelijkertijd', zegt Nicolas Rombouts. 'CloClo betekent

voor mij mijn eerste kennismaking met popmuziek. Ik was vier jaar en hoewel ik de Franse teksten niet begreep, snapte ik de passie en voelde ik die zuiderse ritmie. Het was muziek die iets met me deed. Die perfecte balans die hij wist te brengen tussen zuiderse passie, het Franse chanson en het ritme van Amerikaanse soul; het blijft mij fascineren', zegt Pascal Deweze. •ND

DO • 30 APR • 20.15

Une soirée avec Claude François

Alseberg, CC de Meent, 02 359 16 00

Over liefde

PODIUM

Helena, Ronald en Adriaan, drie zestigplussers, mogen dan een grijze haardos hebben; hun verlangens en dromen vertonen geen tekenen van ouderdom. Die zijn nog even springlevend als toen ze 30 waren. 'Dit stuk gaat over liefde die niet overgaat. De grote hunkering naar liefde die we allemaal kennen, verdwijnt niet met de jaren. Kijk maar om je heen: al die oudere mensen die hand in hand lopen; ze vertellen ons dat liefde nooit op pensioen gaat. In onze samenleving gaan we er nogal makkelijk van uit dat eenmaal je de 75 gepasseerd bent, je alleen nog grootvader of gepensioneerd bent. Waarom zou je op die rijpere leeftijd niet opnieuw verliefd kunnen worden? Bijvoorbeeld op iemand die er 40 of 50 jaar geleden in slaagde gevoelens bij jou op te wekken?' zegt **Paula Bangels**, regisseur van *Lars* en artistiek leider van De Spelerij.

De Spelerij is een gezelschap dat in de eerste plaats toegankelijk theater voor een breed publiek wil brengen. Per jaar brengen ze twee producties. Telkens met thema's die aansluiten bij de leefwereld van gewone mensen en dus zeer herkenbaar zijn. Ook dit stuk heeft een hoge dosis herkenbaar

weduwe, was de laatste eigenaar van het kasteel en was ook de vrouw die het landgoed in 1921 aan de Belgische staat schonk. Ze was een opmerkelijk figuur. Opvallend voor die tijd was dat ze een intellectuele vrouw was. Ze gedroeg zich daarenboven als een feministe en vond het prettig om zich af en toe als een jongeman te verkleed. In haar kamer zie je een sterfbed dat overdekt is met honderden witte rozen. Precies zoals haar laatste wens was. Het zijn dit soort emotionele details die je als kijker niet onberoerd laten. Ze tonen je de mens achter deze historische figuren. En je stelt vast dat heel wat thema's, zoals vrijheid, gelijke kansen voor vrouwen en het transgender thema, ook toen al actueel waren.'

ZOEKTOCHT

Twice upon a castle laat je ook de luchtige kant van die tijd beleven. In de ridderzaal kan je allerlei spelletjes zoals schaken, dammen of 'toren bouwen' spelen. Ook de keuken vertelt je interessante dingen. Je treft er allerlei farmaceutische en keukenrecepten aan die men toen verzamelde. Het zijn tips die beschrijven hoe je bijvoorbeeld tranende ogen kan stoppen of hoe je macaroni met ham en kaas klaarmaakt. 'Hier word je als bezoeker uitgenodigd om een recept achter te laten. Op die manier ga je ook zelf deel

uitmaken van het hele verhaal achter dit kasteel. Dit interactieve aspect geeft aan dat het verleden niet stopt. Het blijft verder leven via de bezoekers van dit kasteel. Op het einde van je ontdekkingsstocht kom je aan in een zaal die het hart van het kasteel is. Het staat symbool voor het einde van de zoektocht. Ook hier kan je een tekstje achterlaten waarin je verwoordt wat voor jou de essentie van je zoektocht door het kasteel was. Of zullen we zeggen wat voor jou de essentie van je zoektocht door het leven is?'

Twice upon a castle is een veelzijdige en intensieve ervaring. Je zintuigen worden geprikkeld om via beeld, geluid, geur en muziek het verleden in je op te nemen. 'Je hebt geen historische voorkennis nodig om in de geschiedenis van dit kasteel te stappen. Waar het in de eerste plaats om gaat, is dat je opnieuw leert kijken als een kind en alle prikkels op je af laat komen. Ik zou haast durven zeggen: hoe meer je je ratio achterwege laat, hoe groter de kans dat dit kasteel zijn goed verborgen geheimen met jou zal delen.'

NATHALIE DIRIX

1 APR TOT 8 NOV

Twice Upon a Castle

Gaasbeek, kasteel van Gaasbeek, www.kasteelvangaasbeek.be

die niet overgaat

menselijk drama. Het gaat over het eindeloos verlangen naar liefde, over wat er gebeurt als je sluiierende gevoelens jarenlang onderdrukt. Wat er dan gebeurt? Tuur De Weert, Camilia Blereau en Ron Cornet, drie acteurs met levenservaring, doen het in dit stuk uit de doeken. • ND

Lars

De Spelerij

DO • 23 APR • 20.30

Vilvoorde, CC Het Bolwerk, 02 255 46 90

VR • 24 APR • 20.30

Asse, Oud Gasthuis, 02 456 01 60

De wereld in blessuretijd

Sorry voor alles is een stuk met een zekere ambitie. Acteurs en auteurs **Joris Van den Brande** en **Joost Vandecasteele**, oude bekenden van de theateropleiding aan het Rits, bespreken de toestand van de wereld en willen daarover zelfs verhaal gaan halen bij God zelf. Maar die laatste verkeert, net als de twee personages, niet meer in geweldige vorm. God ligt aan het infuus en de twee personages zijn dementerend. Vreemd genoeg misstaat de verwarring van de twee niet bij de verwarde tijden waarin we leven. Daardoor dringt zich de vraag op of de wereld niet al lang in de blessuretijd is aanbeland. Tijd waar niet meer op was gerekend en waarin ook niets meer op een ordentelijke manier verloopt. Van den Brande en Vandecasteele tonen zich als geen ander gewapend om die blessuretijd van commentaar te voorzien. Ze doen dat vrij meedogenloos en compromisloos, maar met een zin voor overdrijving en humor die de goede verstaander automatisch de absurditeit en complexiteit van de dingen laat zien. Intelligent én grappig theater zonder tierelantijntjes. • MB

DO • 30 APR • 20.30

Sorry voor alles (+12j)

Bronks

Grimbergen, CC Strombeek,

02 263 03 43

Spaans huis

TERVUREN In het vroegere gehucht Goordaal, goor betekent moerassig, werd rond 1293 een watermolen, de Moelene van Gordale, gebouwd. Deze was één van de twaalf hertogelijke banmolens op de Voer tussen Tervuren en Leuven. Wind en water behoorden in het middeleeuwse rechtsstelsel toe aan de eigenaar van leen, in dit geval de hertog van Brabant. De omliggende boeren waren daardoor verplicht hun graan hier te malen en een deel ervan achter te laten. De vervallen houten molen werd in 1534 heropgebouwd in bak- en natuursteen met een pannendak in plaats van stro. Klei voor de bakstenen ging men *poelen* in de omgeving. De naam Spaans huis verwijst naar de langwerpige gevelstenen, Spaanse steen. In de 17e eeuw lieten aarts-hertogen Albrecht en Isabella een lange muur rond de Warande bouwen. Ook de muren van het Spaans huis werden heropgebouwd. Het huidige uitzicht, weliswaar zonder molen, dateert van die tijd. De molen bleef in werking tot de tweede helft van de 18e eeuw. Voor de wereldtentoonstelling van 1897 liet Leopold II de vijvers vergroten en bomen aanplanten. Het schilderachtige molenhuis inspireerde kunstenaars en schrijvers, zoals Eleanor Smith met haar roman *The Spanish House*. Eind 20e eeuw bleef slechts een ruïne over. Noodkreten uit diverse hoeken kregen uiteindelijk gehoor en (pas) in 2011 kwamen de restauratiewerken op gang. 3Wplus, een vzw die zinvolle en zingevende tewerkstelling creëert voor mensen die het sociaal moeilijk hebben, baat er sinds 2012 de bistro, annex tentoonstellingsruimte uit in het prachtig vernieuwde huis. Strijk er na een wandeling of een fietstocht neer voor een boterham met plattekaas en een streekbier en artistiek werk uit eigen regio. • TDW

50 jaar Beursschouwburg

Portret van een pionier

VARIA Nog tot eind mei viert de Beursschouwburg in Brussel zijn vijftigste verjaardag. Voor één keer blik het kunstencentrum, dat de tijd altijd een beetje voor wilde zijn, terug op een verleden dat zeer vruchtbaar is gebleken voor het Vlaamse en Brusselse stads- en cultuurleven. In het Beursschouwboek staat het vol getuigenissen en illustraties van een bewogen halve eeuw.

Op 5 februari 1965 opende de Beursschouwburg zijn deuren in wat tot dan bekend stond als Théâtre de la Bourse. Het gebouw, dat beschikte over een kleine, charmante theaterzaal van het bonbonnière-type met rode pluchen zetels, stond al enkele jaren leeg en had in de jaren vijftig gediend als toevluchtsoord voor de door een brand geteisterde KVS. De talrijke Vlaamse amateurtheatergezelschappen in Brussel zagen er vervolgens de nodige 'derde plateau' in, naast de KVS en het Paleis voor Schone Kunsten. Dankzij de eerste staatshervormingen en de prille ontwikkeling van de cultuurgemeenschappen in de jaren zeventig kon de Beursschouwburg zich onder de eerste directeur Dries Wieme meteen profileren. Onder meer door het progres-

sieve theater van De Werkgemeenschap, dat zich als een van de eerste theatercollectieven afzette tegen de gevestigde stadstheaters.

SCHOON VOLK

Maar het was vooral vanaf 1976 dat de Beursschouwburg zou uitgroeien tot een cultuurhuis dat qua uitstraling zijn gelijke niet had in Vlaanderen. Toen deed Jari De Meulemeester, die later de Ancienne Belgique groot zou maken, zijn entree. Met in zijn zog mensen als Johan Wambacq, Hugo De Greef, Hugo Vandendriessche en Oda Van Neygen, die later stichters en sterkhouders zouden worden van nieuwe huizen zoals Kaaitheater, Bronks of deSingel. Met extreem weinig middelen (het was de tijd van de vergaderingen op café, de stencils, de geïmproviseerde contracten, de onderhandelingen met banken) pionierden zij met het samenbrengen van verschillende kunstdisciplines in een huis. Het waren de jaren waarin niet alleen Wim Decraene en Raymond van het Groenewoud, maar ook Tom Waits en Dire Straits, niet alleen Jan Decorte en Josse De Pauw maar ook Anne Teresa De Keersmaeker en Marc Didden er hun eerste producties maakten. Video- en performancekunst kreeg er een plaats (huidig Tate Modern directeur Chris Dercon noemt Beursschouw-

Saxofoon zonder drempel

KLASSIEK Ons land heeft in de muziekgeschiedenis een plaats met gouden stip verworven met Adolphe Sax, de uitvinder van de saxofoon. Dit instrument is populair geworden omdat het zowat in alle muziekgenres past. **CeDel**, het ambitieuze saxofoonkwartet probeert de luisteraars er van te overtuigen met een crossover-concert in CC Het Bolwerk. In november vierden we de 200e verjaardag van de in Dinant geboren Adolphe Sax. Het stadje aan de Maas herbergt niet alleen een museum van Sax, maar organiseert tevens een internationale Adolphe Saxwedstrijd. Bij de winnaars waren ook vier jonge musici die elkaar

in 2007 in het Leuvense Lemmensinstituut ontmoetten. CeDel koos een gevarieerd programma gaande van Bach, over Goldstein en Reinhard tot Peterson en Piazzolla. 'We proberen met dit initiatief laagdrempelige klassieke concerten te brengen', zegt cultuurfunctionaris Elke Van Neyghem. 'Een mix van herkenbare deuntjes en nieuwer werk. De artiesten geven ook wat uitleg over de instrumenten en het gespeelde werk. Achteraf drinken we met zijn allen een aperitiefje.' • MC

ZO • 19 APR • 11.00

Crossover

CeDel

Vilvoorde, CC Het Bolwerk, 02 255 46 90

burg zijn 'leerschool'), grafische vormgevers als Ever Meulen en Joost Swarte bepaalden mee het imago, evenementen als Humo's Rock Rally en MalleMunt (later Klinkende Munt) oogsten ongemeen veel bijval.

Dat succesverhaal kreeg een verlengstuk toen vanaf 1981 (ook het jaar van het legendarische U2/Kreuners dubbelconcert) onder directeur Dirk Verduynde de Vlaamse golf in het theater (Fabre, Rosas, Ivo Vanhove, Jan Lauwers) pas echt begon uit te rollen.

AANSLUITING BIJ DE STAD

Een eerste dip kwam er eind jaren tachtig, toen Brussel er in het algemeen slecht aan toe was, en 't Stuc in Leuven, de Vooruit in Gent, en deSingel in Antwerpen het voorbeeld van de Beursschouwburg volgden, terwijl het Brus-

selse huis zelf even stuur- en inspiratieloos bleef. In die tijd circuleerden ook de eerste plannen voor een verbouwing van het oude pand. Toch beleefde de Beursschouwburg tussen 1992 en 2001 een nieuwe bloeiperiode, toen de ploeg rond artistiek leider Dirk Seghers als nooit tevoren aansluiting vond bij de hele stad – ook de anderstaligen en de bewoners van de 'moeilijkere wijken'. De sterk gemiddatiseerde kraak van Hotel Central aan de overkant, zorgde mee voor een ommekeer in het (leegstand)beleid van de stad Brussel. Ondertussen draaide het Beurskafé op volle toeren en bleef het artistieke (Eric Sleichim, Dito'Dito, Flat Earth Society) niet achter. Toen de verbouwing er dan uiteindelijk toch kwam, maar niet tot een maximalisatie van de mogelijkheden bleek te leiden, beleefde de Beursschouw-

burg een tweede mindere periode, waar pas een einde aan kwam toen eerst Cis Bierinckx en daarna de huidige directeur Tom Bonte het vizier opnieuw scherp konden krijgen.

Deze hele periode staat beschreven in het *Beursschouwboek*, uitgegeven bij Lannoo, met soms sappige getuigenissen van alle reeds genoemde hoofdrolspelers en artistieke passanten. Ondertussen kan je in het kader van het feestprogramma nog tot eind mei (van woensdag tot zaterdag) naar de expo *The future = Beursschouwburg*, met werk van Anne-Mie Van Kerckhoven, Walter Swennen, Els Opsomer, Ann-Veronica Janssen, Rinus Vandeveldel, Floris Vanhoof en Lieven Segers. David Helbich stuurt bezoekers op pad in de stad met zijn Brussels Tracks-koptelefoons. Argos presenteert met Fab50! wekelijks een andere selectie van historische én recentere videowerken die tot stand kwamen in samenwerking met Beursschouwburg. In de reeks diner-talkshows *Salons Magnetique*, is Chris Dercon nog te gast (op 15/4). Je kan je ook al opmaken voor het openluchtfestival *Klinkende Beurs* in de Ortsstraat dat even de sfeer van MalleMunt weer moet oproepen. • MICHAEL BELLON

TOT 30 MEI

50j Beursschouwburg

Brussel, A. Ortsstraat 20-28, 02 550 03 50, tickets@beursschouwburg.be

i *Beursschouwboek 1965-2015, over een cultuurrebel in Brussel, onder redactie van Johan Wambacq en Jeroen Duvillier, Lannoo, Tielt, 270 blz., 34,99 euro.*

Schaamteloos schoon

EXPO

In Burundi vind je op elke straathoek een schoonheidssalon. Vrouwen van alle rangen en standen zitten er wekelijks urenlang aan de kaptafel. **Astrid Haerens** verbleef enkele maanden in deze wonderlijke wereld, die een unieke inkijk biedt in de Burundese samenleving. Samen met documentairemaakster **Emma Lesuis** verwerkte ze haar ervaringen in een multimediale expositie in kunstencentrum Recyclart. 'De bezoekers worden ondergedompeld in de sfeer van de beautysalons. Dat begint al bij de vitrines, die voor de gelegenheid ingericht zijn als etalage van zo'n salon. Onder

droogkappen kun je luisteren naar verhalen en aan de hand van foto's, portretten, filmpjes en tekstmateriaal ontdek je de meervoudige functie van deze schoonheidsrituelen. De hoofdfocus ligt op het 'schaamteloos schoon zijn' van de Burundese vrouwen. Ze zijn trots op hun uiterlijk, zonder complexen. In het beautysalon laten ze zich verzorgen en kunnen ze even vluchten van de zware dagtaak die hen daarbuiten wacht!' • JB

30 APR TOT 21 MEI

Schaamteloos schoon: beautysalons in Burundi

Brussel, Recyclart, www.deburen.eu

De weifelende mens

THEATER

Platonov is een stuk van de Russische meester Anton Tsjechov, maar in tegenstelling tot klassiekers als De Meeuw, Oom Wanja of De Kersentuin, wordt dit jeugdwerk niet zo vaak opgevoerd. Tsjechov was achttien toen hij het schreef en liet zich met twintig personages en ruim tachtig scènes goed gaan. Regisseur **Luc Perceval** was al vertrouwd met het stuk, en dus ook met de onvolkomenheden ervan. Toen hij besloot het voor een tweede keer onder handen te nemen – dit keer met acteurs van NTGent: **Steven Van Watermeulen, Elsie de Brauw, Lien Wildemeersch** en **Bert Luppens** in de titelrol – deed hij dat met iets minder respect voor het origineel. Hij sneed duchtig in de tekst en kleepte de encenering uit tot er een even treurig als krachtig portret overbleef van de weifelende mens die er maar niet in slaagt iets tegenover het voortschrijden van de tijd te stellen. Met deze Platonov keerde regisseur Luc Perceval voor het eerst sinds zijn tijd bij Toneelhuis even terug naar Vlaanderen. Perceval is inmiddels al jaren aan de slag in Duitsland. Vlaanderen is ook niet ver weg in deze Tsjechov: het Russische platteland zou evengoed dat van ons kunnen zijn, en de kluit mensjes die hun driften achterna lopen (Platonov zelf) of aan de kant blijven staan om te klagen, te konkelfoezen en te krabben waar het jeukt, zonder ooit zelf het heft in handen te nemen, zal jou eveneens bekend voorkomen. • MB

WO • 22 APR • 20.30

Platonov

NTGent
Dilbeek, CC Westrand, 02 466 20 30

PODIUM

THEATER

WO • 22 APR • 20.30

Platonov

NTGent
Dilbeek, CC Westrand, 02 466 20 30

Lars

De Spelerij
DO • 23 APR • 20.30
Vilvoorde, CC Het Bolwerk, 02 255 46 90
VR • 24 APR • 20.30
Asse, Oud Gastuis, 02 456 01 60

KIDS

ZA • 4 APR • 9.45
Paaseierenzoektocht in het Zoniënbos

Jezus-Eik, GC de Bosuil, 02 657 34 74

ZA • 4 APR • 10.00
Pasen in de Lijsterbes (+2-10j)

Kraainem, GC de Lijsterbes, 02 721 28 06

DI • 7 APR • 15.00
Kleine Anna en lange oom (+3j)

familiefilm
Grimbergen, CC Strombeek, 02 263 03 43

DI • 7 APR • 15.00
Legó
familiefilm
Overijse, CC Den Blank, 02 687 59 59

WO • 8 APR • 14.00
Mr. Peabody & Sherman (+6j)
Wemmel, GC de Zandloper, 02 460 73 24

ZA • 11 APR • 19.00
Octavio's Electro (+7j)
Theater Tal & Thee

Grimbergen, CC Strombeek,
02 263 03 43

ZO • 12 APR • 15.00
Blinker en de bakfietsbioscoop

familiefilm
Sint-Pieters-Leeuw, De Merselborre,
02 371 22 62

13 TOT 17 APR • 9.00
Koks, kelners en kroketten (6-12j)

kookstage
Wemmel, GC de Zandloper, 02 460 73 24

DI • 14 APR • 15.00
Antboy (+8j)

familiefilm
Grimbergen, CC Strombeek, 02 263 03 43

Umm (+4j)
De Kolonie MT & Moussem

DO • 16 APR • 15.00
Aalseberg, CC de Meent, 02 359 16 00
ZO • 26 APR • 14.00
Kraainem, GC de Lijsterbes, 02 721 28 06

DO • 16 APR • 15.00
Spongebob op het droge (+6j)
Vilvoorde, CC Het Bolwerk, 02 255 46 90

ZA • 18 APR • 19.00
Sneeuwitje en de 77 vergiften (9j)
Hanneke Pauwe
Vilvoorde, CC Het Bolwerk, 02 255 46 90

ZO • 19 APR • 14.00
Gonzende Zondag Circus (+3j)
gratis circusfestival
Dilbeek, CC Westrand, 02 466 20 30

TOT 19 APR
Rasa: illustratoren op pootjes (+6j)
tentoonstelling
Overijse, CC Den Blank, 02 687 59 59

EXPO RASA (19/4)

BZZZ'T (26/4)

De tuin (1-3j)

Sprookjes enzo

ZA • 4 APR • 20.15

Alseberg, CC de Meent, 02 359 16 00

ZO • 19 APR • 11.00, 14.30 EN 16.30

Sint-Genesius-Rode,

GC de Boesdaalhoeve, 02 381 14 51

ZA • 25 APR • 11.00 EN 15.00

Wemmel, GC de Zandloper, 02 460 73 24

ZO • 26 APR • 11.00

Bzzz't (+1j)

Theater De Spiegel

Jezus-Eik, Kamp Kwadraat,

02 657 31 79

DO • 30 APR • 20.30

Sorry voor alles (+12j)

Bronks

Grimbergen, CC Strombeek,

02 263 03 43

HUMOR

WO • 1 APR • 20.30

Onvergetelijk

Lankmoed

Vilvoorde, CC Het Bolwerk, 02 255 46 90

DO • 2 APR • 20.30

Jongen toch

Raf Walschaerts

Sint-Pieters-Leeuw, De Merselborre,

02 371 22 62

De wedstrijd

Freek De Jonge

2 EN 3 APR • 20.30

Grimbergen, CC Strombeek, 02 263 03 43

VR • 17 APR • 20.30

Dilbeek, CC Westrand, 02 466 20 30

Speciaal voor u

Begijn Le Bleu

VR • 3 APR • 20.00

Meise, GC De Muze van Meise,

02 892 24 40

VR • 17 APR • 20.30

Grimbergen, CC Strombeek,

02 263 03 43

DO • 23 APR • 20.00

Eco Diva

Veerle Malschaert

Wemmel, GC de Zandloper,

02 460 73 24

DO • 23 APR • 20.30

Nigel Williams beken(d)t

Asse, Oud Gasthuis, 02 456 01 60

24, 25 EN 26 APR • 20.30 EN 15.00

De gooi planque

Brussels Volkstejoeter

Jezus-Eik, GC de Bosuil, 02 657 31 79

WO • 29 APR • 20.30

Absurd Verlicht

Javier Guzman

Vilvoorde, CC Het Bolwerk,

02 255 46 90

DANS

VR • 24 APR • 20.30

Lachrimae or Seaven Teares

Hathor consort & Femke Gyselincx

Grimbergen, kerk Beigem,

02 263 03 43

ZA • 25 APR • 20.30

Trapped Inside

Compagnie Studio Eclipse

Overijse, CC Den Blank, 02 687 59 59

SENIOREN

MA • 20 APR • 14.30

Oud Goud

Frank Cools

Asse, Oud Gasthuis, 02 456 01 60

DI • 21 APR • 14.30

Udo zingt Koning Tuur

Vilvoorde, CC Het Bolwerk,

02 255 46 90

DI • 28 APR • 14.30

Op het puntje van de tong

Leen Persijn

Tervuren, GC Papeblok, 02 766 53 47

MUZIEK

DO • 2 APR • 20.00

Beter als

Rick De Leeuw

Wemmel, GC de Zandloper,

02 460 73 24

Op de groei

Bart Peeters

3 EN 4 APR • 20.30

Vilvoorde, CC Het Bolwerk, 02 255 46 90

18 EN 19 APR • 20.30

Grimbergen, CC Strombeek, 02 263 03 43

VR • 24 APR • 20.30

Overijse, CC Den Blank, 02 687 59 59

ZA • 4 APR • 20.00

Bartje zoekt het geluk

Meise, GC De Muze van Meise,

02 892 24 40

Cavalier Seul

Guido Belcanto

ZA • 4 APR • 20.15

Alseberg, CC de Meent, 02 359 16 00

VR • 10 APR • 20.30

Vilvoorde, CC Het Bolwerk, 02 255 46 90

Beter dan ik

Bert Verbeke

DO • 9 APR • 20.30

Dilbeek, CC Westrand, 02 466 20 30

DO • 23 APR • 20.00

Linkebeek, GC de Moelie, 02 380 77 51

WO • 15 APR • 20.30

De Temps Antan

Vilvoorde, CC Het Bolwerk,

02 255 46 90

VR • 17 APR • 20.30

Nijghse vrouwen

Astrid Nijgh, Lies Lefever e.a.

Vilvoorde, CC Het Bolwerk,

02 255 46 90

ZA • 18 APR • 20.15

Operette op de Purp'ren hei

Alseberg, CC de Meent,

02 359 16 00

DO • 23 APR • 20.30

The Lonesome Dreamer

Paul Michiels

Sint-Genesius-Rode,

GC de Boesdaalhoeve,

02 381 14 51

ZA • 25 APR • 20.00

VVZ-band Nieuwenrode & Jelle Cleymans

Meise, GC De Muze van Meise,

02 892 24 40

DO • 30 APR • 20.15

Une soirée avec Claude François

Alseberg, CC de Meent,

02 359 16 00

DO • 30 APR • 20.00

Lokale helden

80 Trolls, Velvet Soul, W.H.O.

Wemmel, GC de Zandloper,

02 460 73 24

DO • 30 APR • 20.30

In de naam van de vader, zoon en kleinzoon

Buurman

Asse, Oud Gasthuis,

02 456 01 60

KLASSIEK

ZO • 19 APR • 11.00

Crossover

CeDel,

Vilvoorde, CC Het Bolwerk,

02 255 46 90

VR • 24 APR • 20.00

Fluitend door het leven

Berdien Stenberg

Wezembeek-Oppem, GC de Kam,

02 731 43 31

PASEN IN DE LIJSTERBES (4/4)

ODED TZUR QUARTET (26/4)

TURIST (7/4)

ZO • 26 APR • 11.00

Vlad Weverbergh & Ensor Strijkkwarter

Meise, GC De Muze van Meise, 02 892 24 40

JAZZ

ZA • 18 APR • 20.00

Oded Tzur Quartet

Tervuren, GC Felix Sohie, 02 657 05 04

WO • 1 APR • 20.30

Project Wild Thing

Dilbeek, CC Westrand, 02 466 20 30

WO • 1 APR • 20.30

The Imitation Game

Overijse, CC Den Blank, 02 687 59 59

DO • 2 APR • 14.00

Brabaçonne

Overijse, CC Den Blank, 02 687 59 59

3 TOT 5 APR

Drive-in filmfestival

Jezus-Eik, GC de Bosuil, 02 657 31 79

Paddington

DI • 7 APR • 15.00 EN 20.00

Dilbeek, CC Westrand, 02 466 20 30

WO • 8 APR • 15.00

Vilvoorde, CC Het Bolwerk, 02 255 46 90

DI • 7 APR • 20.30

Turist

Grimbergen, CC Strombeek, 02 263 03 43

The Theory of Everything

WO • 8 APR • 20.30

Overijse, CC Den Blank, 02 687 59 59

MA • 20 APR • 20.30

Vilvoorde, CC Het Bolwerk, 02 255 46 90

DO • 9 APR • 15.00 EN 20.30

Trouw met mij

Grimbergen, CC Strombeek, 02 263 03 43

DO • 9 APR • 14.00

La grande bellezza

Overijse, CC Den Blank, 02 687 59 59

ZO • 12 APR • 20.00

The Hobbit: Battle of 5 Armies

Alseberg, CC de Meent, 02 359 16 00

MA • 13 APR • 20.30

Ida

Vilvoorde, CC Het Bolwerk, 02 255 46 90

DI • 14 APR • 20.30

Loin des Hommes

Grimbergen, CC Strombeek, 02 263 03 43

WO • 15 APR • 20.30

Unbroken

Overijse, CC Den Blank, 02 687 59 59

DO • 16 APR • 15.00 EN 20.00

Samba

Wezembeek-Oppem, GC de Kam, 02 731 43 31

ZO • 19 APR • 20.00

Into the Woods

Alseberg, CC de Meent, 02 359 16 00

DI • 7 APR • 19.00

The Interview

Vilvoorde, CC Het Bolwerk, 02 255 46 90

DI • 21 APR • 20.30

Foxcatcher

Grimbergen, CC Strombeek, 02 263 03 43

WO • 22 APR • 20.00

Het Diner

Meise, GC De Muze van Meise, 02 892 24 40

VR • 24 APR • 14.00 EN 20.00

Deux jours, une nuit

Wemmel, GC de Zandloper, 02 460 73 24

23 TOT 30 APR

Mooov filmfestival

Dilbeek, CC Westrand, 02 466 20 30

ZO • 26 APR • 20.00

Wolf Totem

Alseberg, CC de Meent, 02 359 16 00

DI • 28 APR • 14.00

The Farewell Party

Dilbeek, CC Westrand, 02 466 20 30

DI • 28 APR • 20.30

Selma

Grimbergen, CC Strombeek, 02 263 03 43

WO • 29 APR • 20.30

Fifty Shades of Grey

Overijse, CC Den Blank, 02 687 59 59

TOT 1 APR

Kristel Van Rosendael

Jezus-Eik, GC de Bosuil, 02 657 31 79

1 APR TOT 8 NOV

Twice Upon a Castle

Gaasbeek, kasteel van Gaasbeek, www.kasteelvangaasbeek.be

TOT 19 APR

Jeroen Van Nieuwenhove

Asse, Oud Gasthuis, 02 456 01 60

20 APR TOT 17 MEI

Discriminatie gestript

Jezus-Eik, GC de Bosuil, 02 657 31 79

22 APR TOT 17 MEI

China gisteren en vandaag

Patrice De Clippele Asse, Oud Gasthuis, 02 456 01 60

23 APR TOT 24 JUN

Special Olympics

Wezembeek-Oppem, cafetaria GC de Kam, 02 731 43 31

25 APR TOT 17 MEI

Jan Becqué

Asse, Oud Gasthuis, 02 456 01 60

TOT 26 APR

Françoise Dragon

schilderijen en keramiek beeldjes Tervuren, art gallery Charlotte van Lorreinen, 02 306 35 73

TOT 27 APR

School van Tervuren

Tervuren, Hof van Melijn, 02 766 53 55

TOT 30 APR

Denise Haulet

Wezembeek-Oppem, GC de Kam, 02 731 43 31

30 APR TOT 21 MEI

Schaamteloos schoon: beautysalons in Burundi

Brussel, Recyclart, www.deburen.eu

TOT 5 MEI

Elisabeth Ida Mulyani

fotografie Grimbergen, CC Strombeek, 02 263 03 43

TOT 17 MEI

Faces then

Renaissanceportretten uit de Lage Landen Brussel, Bozar, www.bozar.be

TOT 17 MEI

Faces now

Europese portretfotografie sinds 1990 Brussel, Bozar, www.bozar.be

TOT 31 MEI

Het rijk van de sultan

Brussel, Bozar, www.bozar.be

DEUX JOURS, UNE NUIT (24/4)

BEAUTY IN BURUNDI (30/4 TOT 21/5)

50J BEURSSCHOUWBURG (TOT 30/5)

BOSHYACINT (23/4)

VORMING

DO • 2 APR • 20.00

Luister in het duister

over nationalisme in al zijn vormen
Brussel, deBuren,
www.deburen.eu

MA • 27 APR • 20.00

Snapshotfotografie

Vicky Bogaert
Asse, Oud Gasthuis,
02 456 0160

DI • 28 APR • 14.00 EN 20.00

Successierechten

Prof. Hélène Cassiman
Asse, Oud Gasthuis,
02 456 0160

DI • 28 APR • 19.30

Ontwikkelingshulp of neokolonialisme?

Brussel, deBuren,
www.deburen.eu

WO • 29 APR • 20.00

Portugal

Meise, GC De Muze van Meise,
02 892 24 40

OP STAP

DO • 2 APR • 14.00

110j Woluwepark

Sint-Pieters-Woluwe, Trammuseum
Tervurenlaan, www.ngz.be

ZO • 5 APR • 14.00

Paaseitjeswandering

Tervuren, park,
www.paaseitjeswanderingtervuren.be

ZO • 12 APR • 14.00

Zoniënwoud als productiebos

Hoeilaart, Bosmuseum, www.ngz.be

DO • 23 APR • 14.00

Boshyacinten in het Hallerbos

Dworp, Sint-Gurikskerk, www.ngz.be

ZA • 25 APR • 14.00

Hedendaagse architectuur in Asse

Barbara Oelbrandt
Dilbeek, op locatie, 02 466 20 30

DO • 30 APR • 14.00

Oude en nieuwe paden in Hoeilaart

Hoeilaart, Sint-Clemenskerk,
www.ngz.be

23 TOT 26 APR

Balkan Trafikfestival

Brussel, Bozar, www.bozar.be

VR • 24 APR • 19.30

Gelukkig zijn

Fast Forward
Sint-Pieters-Leeuw,
De Merselborre, 02 371 22 62

TOT 30 MEI

50j Beursschouwburg

Brussel, A. Ortsstraat 20-28,
tickets@beursschouwburg.be

Voor meer activiteiten in de Rand
zie www.uitinderand.be

Het volledige vormingsaanbod
van Arch'educ vind je op
www.archeduc.be

NET GEMIST
RandKrant
maart 2015

Net gemist? Nou ja, een maand geleden toch al ... We blikken even terug op onze editie van maart, want RandKrant wordt nog slechts in de helft van onze regio gratis bus aan bus verdeeld. Wie onze vorige editie gemist heeft, kan zijn schade inhalen door een kijkje te nemen op onze website www.randkrant.be. Open de pdf van de editie die je wil inkijken en blader door naar het artikel dat je wil lezen. Om de pdf te kunnen lezen, heb je Acrobat Reader nodig. Je vindt RandKrant ook terug in een aantal verdeelpunten. Voor de adressen hiervan zie www.randkrant.be

WAAROVER HADDEN WIJ HET IN MAART?

Omvorming gerechtelijk arrondissement BHV

Door de oprichting van een volledig nieuw parket Halle-Vilvoorde, kan de Nederlandstalige procureur des Konings vanuit Asse een eigen vervolgingsbeleid voeren.

'Verhalen vertellen die nog niet verteld zijn'

Filmmakers Bilall Fallah en Adil El Arbi: 'Zoals Martin Scorsese New York opvoert als een personage, zo willen wij Brussel portretteren.'

'Onzelf constant heruitvinden'

Ring-tv bestaat 20 jaar. 'Het is steeds een zoektocht om de kijkers in dat heterogene gebied te bereiken en te boeien.'

En verder in RandKrant maart 2015 ...

Over de succesfactoren voor een coöperatieve onderneming, op stap in het Kravaalbos, op bezoek in café In den Congo, over eetbare wilde planten en over een Vietnamese dame uit Meise, ...

ABONNEMENT

Wie RandKrant elke maand (negen nummers per jaar) in zijn bus wil krijgen, kan een abonnement nemen.

Dat kost 15 euro voor wie in de Vlaamse Rand woont, 20 euro voor wie buiten onze regio woont.

Vraag RandKrant aan op randkrant@derand.be en schrijf het juiste bedrag over op onze rekening BE 58 0910 2113 1679 met vermelding van je naam en adres.

BALKAN TRAFIC (23/4 TOT 26/4)

Ontroering en troost

De *Cavalier Seul* uit het nieuwe album van Guido Belcanto is misschien toch niet zo alleen? Met zijn leeftijd stijgt het respect voor deze volkszanger, die een unieke plaats in het Vlaamse muzieklandschap inneemt.

TEKST Joke Bellen • FOTO Filip Claessens

Deze plaat vormt het laatste deel van een trilogie. Zo'n jaar of tien geleden zat ik in de anonimiteit; in 2008 vond ik onderdak bij het platenlabel Evil Pinguin Records. Samen met enkele jonge muzikanten maakte ik een prachtige lowbudgetplaat, *Ik zou mijn hart willen weggeven*, en zo was ik opnieuw gelanceerd. Niet alleen hier trouwens, ook in Nederland. Voor de opvolger, *Een man als ik* uit 2011, kregen we een groter budget en werkten we met een goede producer. Samen met *Cavalier Seul* vormen deze platen een mooi muzikaal geheel. Ik ben fier dat het zo is gegaan.'

VREUGDE EN PIJN

'Vanaf plaat één zing ik over levensvreugde en levenspijn, een lach en een traan, liefdesver-

driet en verlangen. Heel concreet, ik vind er weinig doekjes om (glimlacht). Ik hoor vaak dat mensen troost vinden in mijn muziek. Prachtig toch? Ondertussen sta ik bekend als zanger van het levenslied en dat vind ik goed. Mijn muziek moet je voelen, niet verstandelijk proberen te begrijpen. Als je bij het luisteren ontroering voelt of troost, dan is de boodschap aangekomen.'

Nooit eerder werkte Belcanto samen met zoveel bekende collega's. 'Die interesse getuigt van een toegenomen waardering. Dat doet deugd. In *Adios Hotel* zingt Stijn Meuris enkele strofen mee. Zijn robuuste en passionele vertolking steekt mooi af tegen mijn zachtere stem. Hij is de rockzanger, ik de troubadour. Het liedje *Marilou* is een tip van Bart Peeters.

WIN
3 duotickets
via www.randkrant.be

Hij vond het nummer beter bij mijn stijl passen en deed me zijn Nederlandse vertaling cadeau. Jan De Smet speelt accordeon op *Zeg ben jij ook eenzaam*. Frank Van der Linden schreef *Iemand met wie je vreemdging*. Van Raymond van het Groenewoud leen ik *Omdat ik van je hou*. Ook de jonge begeleidingsband, met onder meer Nicolas Rombouts van Dez Mona, is een getalenteerde bende. 'Een ongekende luxe, met zulke muzikanten samenspelen. Krijgt elke zanger niet het orkest dat hij verdient?'

TE PROPER

Belcanto woont in een afgelegen huisje in de Kempense bossen. 'Ik heb lang in Antwerpen gewoond en heb veel aan de stad te danken. Ik was straatmuzikant en speelde gitaar in ontelbare volkscafés. Dat was mijn territorium, waar ik ontdekte dat ik mensen kon ontroeren. In het nachtleven van Antwerpen is het allemaal begonnen. Uiteindelijk ben ik uit de stad weggetrokken uit onvrede met wat er allemaal werd afgebroken. De rosse buurt moest inkrimpen, het zeemanshuis moest weg, de hoertjes, de straatmuzikanten,... nu is alles overgereglementeerd. De *vercleanisering* van de stad noem ik het. De ongeremde vrijheid van de jaren zeventig is helaas verdwenen.'

GELUKSGEVOEL

'Alleen wonen biedt me de nodige stilte, rust en ruimte tot bezinning. Het vormt een tegengewicht voor het hectische bestaan van een zanger. Gewekt worden door het gefluit van de vogeltjes; wat een luxe.'

'Vroeger was ik jaloers op schilders en schrijvers die hun ziel zuiver kunnen houden. Ze worden immers niet beschadigd door de vele optredens, die veel energie kosten. Het moment waarop je een song voltooit, is het absolute moment suprême. Dat geluksgevoel, dat slechts vijf minuten duurt, daar doe je het telkens opnieuw voor. Met ouder te worden, geniet ik meer op het podium en ervaar ik een geslaagde première als een tweede moment suprême.'

Cavalier Seul

Guido Belcanto

ZA • 4 APR • 20.15

Alseberg, CC de Meent, 02 359 16 00

VR • 10 APR • 20.30 (UITVERKOCHT)

Vilvoorde, CC Het Bolwerk, 02 255 46 90

Tramlijnen ja, maar **niet voor mijn deur**

Bijna 1.000 mensen kwamen de voorbije maanden naar de infosessies van De Lijn over de nieuwe tramlijnen in de Rand. 90% is gewonnen voor de randtrams. De Lijn hoopt in 2018 te kunnen starten met de aanleg van de tramlijnen.

TEKST Tina Deneyer • FOTO Filip Claessens

Vervoersmaatschappij De Lijn plant voor het zogenaamde BrabantNet drie nieuwe tramlijnen in en rond de Vlaamse Rand: een sneltram tussen Willebroek en Brussel, een ringtram vanuit Jette over Vilvoorde naar Zaventem en een luchthaventram van Brussel naar Brussels Airport. Langs de Woluwelaan in Diegem komt op de Wansonsite een depot voor dertig trams. 'Hier zullen de trams onderhouden en hersteld worden', zegt Dominique Renders, woordvoester van de Lijn Vlaams-Brabant. 'Het depot komt vlak naast de nieuwe gevangenis van Haren. De bouw ervan start in 2017.'

Tijdens infosessies in onder meer Strombeek-Bever, Machelen, Meise en Vilvoorde regden de inwoners de voorbije maanden de kans om hun grieven bekend te maken wat betreft de tracés van de nieuwe tramlijnen.

'Zowat duizend mensen kwamen naar onze infosessies', vertelt Johan Van Looy, directeur van De Lijn Vlaams-Brabant, '90% is voorstander van de nieuwe tramlijnen, 83% geeft aan de nieuwe trams te zullen gebruiken. Dat sterkt ons in de overtuiging dat we met die randtrams voor een deel een oplossing bieden voor het dagelijkse fileleed rond Brussel.'

NIET IN MIJN TUIN

Veel belangstelling dus voor de randtrams. Net als in het eeuwige verhaal van de windturbines is zowat iedereen ervoor gewonnen, maar dan wel niet in de eigen achtertuin. 'Op dat vlak hebben een heel aantal mensen hun ongerustheid geuit. Ze vragen aandacht voor de geluidshinder en de veiligheid, een goed parkeerbeleid en garanties dat het wegverkeer voldoende kan doorstromen.'

In **Strombeek-Bever** bleek tijdens de infosessies vooral bezorgdheid over de impact van de tram op de nu al drukbezette Sint-Annalaan en Romeinsesteenweg. De bewoners vragen alternatieve routes naar haltes die vanuit de omgeving vlot bereikbaar zijn met de auto. In **Machelen** noteerde De Lijn veel positieve reacties van mensen die werken op de luchthaven. Zij vragen wel vroegere en latere rijtijden, zodat de nieuwe lijn ook voor hen een waardig alternatief is voor de auto. In **Vilvoorde** is er flink wat gemor over het tracé van de ringtram. Een aantal actiescomités liet verstaan dat ze een ringtram door de woonwijken van Vilvoorde niet zien zitten. Het alternatieve

tracé via de Schaarbeeklei naar de achterkant van het station kon op veel bijval rekenen. Ook in **Meise** zijn er hevige tegenstanders van het tracé dat nu voorligt. De sneltram tussen Willebroek en Brussel zou langs de westelijke kant van de A12 rijden en dat zint de mensen van het Actiescomité Sneltram A12 West niet. Zij zien de tram liever langs de oostkant van de A12. Ook het gemeentebestuur is die gedachte genegen. 'We hebben het alternatief langs de oostkant onderzocht, maar dat is geen optie', vertelt Van Looy. 'Uit ons onderzoek blijkt dat er bij een oostelijk tracé 30% minder pendelaars gebruik zouden maken van de sneltram. Een tram langs de oostkant zou ook 25 miljoen euro meer kosten.'

WAT NU?

'De opmerkingen die gemaakt werden tijdens de infosessies zijn intussen gebundeld en doorgegeven aan het studie bureau. Zij kregen van ons de opdracht om zoveel mogelijk rekening te houden met de bedenkingen bij de opmaak van het ruimtelijk uitvoeringsplan voor de drie tramlijnen', legt Van Looy uit. 'Dat plan moet tegen de zomer klaar zijn en dan leggen we het ter goedkeuring voor aan de Vlaamse Regering. De bewoners krijgen nog inspraak over dat ruimtelijk uitvoeringsplan, bij de opmaak van het milieueffectenrapport en tijdens de procedure voor de bouwvergunning. We willen in 2018 starten met de aanleg van de nieuwe tramlijnen, zodat in 2020 de eerste nieuwe randtram kan rijden.'

FR

DE L'ENTHOUSIASME POUR LES VOIES DE TRAM, MAIS PAS DEVANT CHEZ MOI

La société de transports De Lijn prévoit l'aménagement de trois nouvelles voies de tram pour le BrabantNet dans et autour du Vlaamse Rand: un tram express entre Willebroek et Bruxelles, un tram qui longe le ring depuis Jette vers Vilvoorde en passant par Zaventem et un tram vers l'aéroport de Bruxelles à Brussels Airport. Un dépôt pouvant accueillir trente trams sera construit le long de la Woluwelaan à Diegem. De Lijn espère pouvoir démarrer l'aménagement des voies de tram en 2018. Près de 1.000 personnes étaient présentes aux sessions d'information organisées ces derniers mois sur les nouvelles voies de tram dans le Rand. 90% se disent favorables aux trams dans le Rand. Donc, beaucoup d'enthousiasme, mais aussi un grand nombre de remarques sur les tracés.

Wandelen op het platteland rond Brussel

Als je met een passer een cirkel van twintig kilometer rond de Brusselse Grote Markt zou trekken, en als je in dat gebied alle groene ruimten zou bezoeken, dan zou je veel werk hebben.

TEKST Herman Dierickx • FOTO Filip Claessens

De jongste jaren zijn nogal wat mensen geïnteresseerd in streken die niet zo ver van hun woonplaats liggen. Stads- mensen maken graag de verplaatsing naar het nabije platteland. Een streek die op dat vlak erg populair is, is het Pajottenland. Ook aan de andere kant van Brussel is veel moois te verkennen. Eén van die parels is het **Steentjesbos**, op de grens tussen Zemst, Kampenhout en Boortmeerbeek.

PRODUCTIEBOS WORDT NATUURBOS

Bij insiders en fijnproevers van natuur is het een redelijk bekende bestemming, maar platgelopen wordt het niet, ook niet in het

weekend. Het is in eigendom van het OCMW van Mechelen dat in 2011 het beheer overdroeg aan Natuurpunt. Hun vrijwilligers ontwikkelen het tot een diverse plek vol leven waar het heerlijk vertoeven is. Daar zullen ettelijke decennia overheen gaan, want de omvorming van een productiebos naar een natuurlijk bos vraagt veel tijd.

Op termijn gaat het bos niet alleen *vernatuurlijken*, het zal ook groter worden, en er komt een speelbos van bijna 4 ha. Buiten de feitelijke bossfeer zal verder nog worden ingezet op een goed wandelwegennetwerk, de verbetering van de waterhuishouding en allerlei kleine landschapselementen zoals poelen, hagen en houtkanten.

Het volledige bosgebied is 42 ha groot. De wandelwegen zijn goed aangelegd, zodat je er ook met nat weer terecht kunt. Het gaat om een gemengd loofbos met een redelijke diversiteit aan bomen en struiken. Het vormt de uiterste noordwestelijke uithoek van het project Groene Vallei, een ambitieus plan om tussen pakweg Elewijt (Zemst) en Winksele (bij Leuven) kwaliteitsvolle natuurgebieden uit te bouwen, met kansen voor landbouw, toerisme en zachte recreatie.

GEDUCHTE ROVERS

In deze tijd van het jaar zie je een uitbundige voorjaarsflora die tot de betere van de streek behoort. Pinksterbloem, bosanemoon, slanke sleutelbloem en eenbes zijn alvast van de partij, en je kunt ze allemaal zien vanaf het wandelpad. Met de prille voorjaarszon verschijnen ook de eerste insecten. Twee heren die vroeg op pad zijn en die je op de zonnige paden van het Steentjesbos kunt ontmoeten, zijn de bastaardkever en de groene zandloopkever. Ze zijn allebei onmiskenbaar van formaat en kleur. Bovendien hebben ze een kenmerkend gedrag. Ze vliegen altijd even voor je uit, landen op het pad en vliegen weer even verder als je ze te dicht benadert. Het zijn geduchte rovers die altijd op zoek zijn naar andere insecten. Gelukkig zijn ze voor ons volledig onschuldig en kun je hun prachtige kleuren van dichtbij bestuderen.

OP VRIJERSVOETEN

Je zal ongetwijfeld ook verschillende zweefvliegen tegenkomen, tenminste als het een zonnige dag is. Ze bezoeken graag de aanwezige bloemen om energie op te doen door nectar te drinken of stuifmeel te eten. Hun

Goochelen

In talloze volkscafé's van de Rand heb ik mij de laatste jaren persoonlijk verdiept in het hogere spel der kaartleggers, het spelletje blijft iets mysterieus hebben, maar dit is ongezien. Geen stemverheffing of geredetwist na een zoveelste mislukte entente tussen twee spelers met slechte kaarten of waarom er onnodig 'troef is afgehaald'. Nicolas, de nieuwe held van VTM, is de kalmte zelve. Met een fijn, nauwelijks zichtbaar lachje rond de mond, legt hij de hele natie in de luren, slaat hij iedereen met verstomming. Vingervlug goochelt hij kaarten weg en weer terug. In de volgorde die hij wil. Met wie hij wil. Hoe hij wil. Met dank aan de commerciële zender uit V., die uiteindelijk, in zeer ver uitgesteld relais, dan toch mijn dag kleurt, een beetje.

Nicolas doet 'een miserie' met de ogen toe, pas troel of geen pas troel. Of een solo-slim, zoals met het glas bier van schrijver Pieter Aspe in een bruine kroeg in Brugge. Horeca Vlaanderen sloeg de schrik om het hart. Ze zaten daar wat te lullen tot Nicolas een tafeldoekje over het lege glas drapeerde. Hij keek indringend naar het voorwerp, lachje rond de mond, zwierde gezwind het doek van het glas en ... daar stond een nieuwe frisse pint drinkensklaar. Aspe zag de truc met het bierglas duidelijk zitten, net als duizenden andere kijkers. Nicolas, Nicolas, kan je ons deze truc eens leren?, echode het door Vlaanderen.

Uit welingelichte bron vernemen we zopas dat Nicolas na deze truc der wonderbaarlijke vermeerdering van het scherm is gehaald om verder onheil in de horecasector te voorkomen. Want na het rookverbod en de witte kassa is een magister magius die de pinten in enkele seconden bijvult wel het laatste wat de sector wil... Zo iets stamt uit de tijd van het Oude Testament; dat past niet in het businessplan. Exit Nicolas, maar voor mij is hij 'the man of the year'.

Goochelen, ook op hoog niveau. Zo leer-

den we deze maand weer veel bij: een indexsprong is geen indexsprong, brugpensioen is geen brugpensioen, passief beschikbaar is soms ook actief beschikbaar, een vermogensbelasting is eigenlijk een consumptiebelasting en het ene onderzoek is het andere niet. Dames en heren: ceci n'est pas une pipe. Illusionisme van de betere soort, zonder dure brainstorm van programmamakers.

Maar nieuwsgierig als we zijn, willen we altijd meer weten. Achter de feiten kijken, weet je wel. Zo schudde en legde Nicolas op onze vraag tijdens een geheime ontmoeting de kaarten op tafel. Wat blijkt? D.Z., volksvertegenwoordiger van de gewone werkende mens, zal voor haar volgende fotoshoot de Senaat afhuren, zo geeft klaveren heer te kennen. Wat nog? Baas V. blijft koppig volhouden dat er binnenkort veel te beleven zal zijn in de kleine randgemeente M. The kid from the block wil iets terugdoen voor the block, maar ook voor de kids European wide; ze zullen afzakken vanuit Parijs, Londen en Berlijn, zo bevestigt Nicolas' harten koningin een artikel in een kwaliteitskrant. Van mobiliteit gaan ze geen last hebben, zo blijkt nog uit de schuppen zot, want stil staat het daar toch al, en stiller staan dan stilstaan, dat zou straf zijn. Wel ziet Nicolas in de kaarten zogenaamde flankerende maatregelen in de vorm van speciale verrekijkers op de brug van Vilvoorde, waar de bezoekers alvast even halt kunnen houden om het water in de mond te krijgen. Het Belgische leger zorgt voor bewaking en nachtkijkers. Daarentegen voorspelt klaveren twee dat een nieuw onderzoek zal uitwijzen dat er zich toch een mobiliteitsprobleem zal voordoen en dat er zelfs een tram nodig is. Nicolas begint te zweten. Ja, kaarten kunnen wispelturig zijn. Stond daar op die onderste niet de woorden 'Dit is een vergissing'? Of moet Nicolas de kaarten nog eens schudden?

TEKST Geert Selleslach

kleurenpracht hebben ze meestal in functie van het nabootsen van bijen of wespen. Daardoor denken eventuele belagers, zoals vogels, dat ze gevaarlijk zijn en laten ze ze links liggen.

Hou ook de spechten in de gaten, want nu er nog geen bladeren aan de bomen hangen, kun je ze nog makkelijk spotten. Ze zijn immers op vrijersvoeten, en dat laten de verschillende soorten allemaal op hun eigen manier horen. Zo vind je ze makkelijk terug. Met een goede verrekijker krijg je ze perfect in beeld. Je kan hier ook kennismaken met een andere bijzondere vogelsoort: de boomklever. Ook die is nu zeer luidruchtig, want de strijd om een goede boomholte woedt in alle hevigheid. Als je je wat gedeisd houdt, zit je te genieten van op de eerste rij.

 Lees meer over de reeks opstap op www.randkrant.be

 Meer informatie over het project Groene Vallei vind je op www.natuurparkdegroenevallei.be.
Topografische kaart
NGI 23/7-8 (schaal 1:20.000)
en 24/5-6 (klein deel)

Sociale huisvesting kampt met achterstand

Wachten, wachten, wachten

In 12 van de 35 gemeenten in Halle-Vilvoorde moeten kandidaten voor een sociale woning langer wachten dan het Vlaamse gemiddelde van drie jaar. Verontrustende cijfers. Hoe trek je de scheefgegroeide situatie recht of is het uitzichtloos?

TEKST Patrick Gijsels • FOTO Filip Claessens

Geduld. Dat heb je nodig als je recht hebt op een sociale woning of een sociaal appartement. 100.000 gezinnen in Vlaanderen wachten gemiddeld drie jaar en de wachttijd stijgt. De situatie in de Rand is gelijkaardig, met uitschieters in beide richtingen. In Wemmel wacht je zeven jaar, in Wezembeek-Oppem 1,2 jaar.

BINDEND SOCIAAL OBJECTIEF

In 2009 legde de Vlaamse Regering in het decreet grond- en pandenbeleid met het *bindend sociaal objectief* een ambitieuze regel vast: elke gemeente is verplicht een aantal sociale woongelegenheden te hebben. Tegen 2025 krijgt Vlaanderen er op deze wijze 43.440 woongelegenheden extra bij. Via sociale verhuurkantoren moeten er voor 2020 nog eens 10.000 bijkomen. 'Wat lost dit op?', vraagt Frederic Vanhauwaert van het Netwerk tegen Armoede zich af. 'Antwerpen bijvoorbeeld bereikt de verplichte hoeveelheid en zal mogelijk niet veel meer doen, terwijl de nood er groot is. Gemeenten mogen eigen voorrangregels opstellen. Wie een lokale binding kan aantonen, krijgt voorrang op nieuwkomers.

Nood hebben aan een plek om te wonen, moet eigenlijk het criterium zijn.'

De gemeente Wemmel heeft al meegedeeld dat ze het bindend sociaal objectief onmogelijk kan halen. 'De grondprijs is te duur en het aanbod te beperkt om veel nieuwe projecten te kunnen realiseren', zegt Marc Paesmans, directeur van de Gewestelijke Maatschappij voor Volkshuisvesting. Bovendien is het niet eenvoudig om te kopen van kerkfabrieken, OCMW's en gemeenten. Wij hebben 1.952 sociale woongelegenheden in 35 gemeenten van Halle-Vilvoorde. Op dit moment bouwen we er 200 nieuwe. Onze projecten lopen vertraging op omdat er onvoldoende geld is. Sinds vorig jaar moet elk project van elke huisvestingsmaatschappij ook nog eens voor een beoordelingscommissie (BeCo) verschijnen.'

Olivier Moelaert, directeur van de sociale huisvestingsmaatschappij Inter-Vilvoordse bevestigt: 'De BeCo komt momenteel maar drie keer per jaar samen en wijst telkens maar 1/3e van het jaarbudget toe. Hierdoor moeten alle andere projecten wachten op de volgende BeCo. Of het nu om nieuwbouw of renovatie gaat, iedereen krijgt minder middelen. Grond

kopen en bouwen kost meer in de Rand dan in Limburg of West-Vlaanderen. Resultaat: de wachtlijsten voor sociale woningen groeien sneller dan wij kunnen bouwen.'

PLEISTERS OP EEN HOUTEN BEEN

Om de lange wachttijden in te korten, hoor je vaak twee oplossingen. Eén: nagaan of iemand de woning maximaal gebruikt. Sommige gezinnen hebben een huurwoning voor vier personen terwijl ze er met twee wonen. Hen een onderbezettingsvergoeding laten betalen, kan ervoor zorgen dat ze de woning vrijmaken voor een groter gezin. Twee: nagaan of een gezin nog langer recht heeft op een sociale woning. Dat gebeurt op dit moment niet. De huurcontracten zijn gesloten voor het leven, ongeacht de inkomsten. Paesmans en Moelaert zijn duidelijk: 'Alle maatregelen samen zullen wel iets uithalen, maar lossen

'Wachtlijsten groeien sneller dan wij kunnen bouwen'

het probleem van de wachtlijsten niet op. Het zijn pleisters op een houten been.'

'Alle maatregelen die nuttig zijn, zullen wij gebruiken', zegt Jochem Goovaerts, woordvoerder van de Vlaamse minister van Wonen Liesbeth Homans (N-VA). 'We proberen de situatie te verbeteren. Als een private partner een nieuwbouw neerzet, willen we dat 10% bestaat uit woningen voor de sociale markt. Zo is de ontwikkelaar zeker van zijn centen en

NATUURLIJK

© AMELIA ROYAN

Fluitjes blazen

Dit is de periode van het fluitenkruid. Deze uitbundige schermbloemige vind je nu langs wegen en bosranden waar de talloze witte bloempjes het landschap sieren. Er zitten altijd wel insecten op die zich laven aan de makkelijk bereikbare nectar, en de weë geur daarvan kondigt het vervolg van de lente aan. Omstreeks juni is het fluitenkruid alweer op de terugweg, maar bij een

zachte herfst volgt meestal een tweede bloei. Dat gebeurt de jongste jaren steeds meer. Daar zit de klimaatverandering voor iets tussen.

Het is ongelooflijk in welke aantallen dat fluitenkruid de berm afboordt. Op sommige plaatsen groeien bijna geen andere planten omdat fluitenkruid breed uitgroeit en het terrein voor zich inpalmt. De groeisnelheid is enorm, want op minder dan een maand verschijnt de

kan de Vlaamse overheid zich toeleggen op renovatie. Ook van fraudebestrijding maken we een prioriteit. We willen de middelen laten gaan naar wie het nodig heeft. Binnen de beperkte budgettaire mogelijkheden zoeken we naar nieuwe oplossingen. Het probleem van de lange wachttijden wordt steeds nijpender. Het vraagt tijd en toveren kan niet.'

 De lijst met cijfers over wachttijd in gemeenten van de Rand vind je op www.randkrant.be

DE WARTEN, WARTEN, WARTEN

Geduld. Die braucht man, wenn man Anspruch auf eine Sozialwohnung als Haus oder Apartment hat. 100.000 Familien in Flandern warten durchschnittlich drei Jahre, und die Wartezeit nimmt zu. Die Situation in de Rand ist ähnlich, mit einigen Abweichungen. In Wemmel wartet man sieben Jahre, in Wezembeek-Oppem 1,2 Jahre. ‚Der Grundstückspreis ist zu hoch, das Angebot zu begrenzt, und es fehlt das Geld, um viele neue Projekte umsetzen zu können‘, sagt Marc Paesmans, Leiter der Regionalen Gesellschaft für Wohnungswesen. ‚Ein Beurteilungsausschuss tritt drei Mal pro Jahr zusammen und weist jeweils nur 1/3 des Jahreshaushalts zu. Alle anderen Projekte müssen warten‘, sagt Olivier Moelaert, Leiter der sozialen Wohnungsbau-gesellschaft Inter-Vilvoordse. ‚Wir versuchen, die Situation zu verbessern. Wenn ein privater Partner einen Neubau errichtet, wollen wir, dass 10% davon Wohnungen für den sozialen Markt sein müssen‘, sagt Jochem Goovaerts, Sprecher der flämischen Ministerin für Wohnungswesen Liesbeth Homans.

soort uit het niets en vormt ze bladeren en bloemen. Groeihoogtes van meer dan een meter zijn geen uitzondering. De plant is volstrekt ongevaarlijk voor de mens. Je kunt er zelfs plezier aan beleven wanneer je de stengels vakkundig versnijdt tot een performant muziekinstrument in de vorm van een fluitje. Op het internet vind je vast en zeker een handleiding, maar de mechanikers onder ons hebben die waarschijnlijk

niet eens nodig. De naam van de plant is daar in ieder geval van afgeleid en het zou zonde zijn die eer niet concreet te maken.

Hoe dan ook is fluitenkruid een bijzonder algemene soort die je wel kunt verwarren met andere veel voorkomende schermbloemigen als peen of berenklaau, maar dat is net een goede gelegenheid om het verschil te leren zien. Temeer om dat die collega's nu nog niet

bloeien en je dus kunt leren om de bladeren van elkaar te onderscheiden. Wat de berenklaau betreft valt dat mee, met de peen kun je al heel wat meer last ondervinden. Niet opgeven is de boodschap, want als je deze drie soorten van elkaar kunt onderscheiden, wachten nog veel andere *lookalikes* die je observatietalent danig op de proef kunnen stellen.

TEKST Herman Dierickx

Verdwenen poort, verborgen

De illustere *groene poort* in de schaduw van de basiliek en de abdij van Grimbergen is al een tijd verdwenen, maar in het café dat naar die poort is genoemd, vloeien al meer dan honderd jaar het bier en de woorden.

TEKST Michaël Bellon • FOTO Filip Claessens

Café In de Groenpoort draait goed. Al van 's morgens vroeg strijken de Grimbergenaren hier neer voor een koffie met een praline of, waarom niet, een trapst of een borrel. En op zondag, als het markt is en zondagsmis, is het pas echt druk.

VAN KAPSTER NAAR TAPSTER

Anny Van Sande staat sinds 2001 in het café. In het begin met haar echtgenoot Jacques Note, nu alleen. Daarvoor was ze kapster, en van

kapster werd ze tapster, want ze haalde in het recente verleden al een paar keer het nieuws met haar tapkunsten, die haar twee keer een Brabantse en één keer een Belgische titel opleverden. Samen met haar sociale vaardigheden heeft ze zich zo een plaats veroverd in de illustere rij uitbaters van dit volkscafé, waar alle slag volk altijd welkom is geweest. Voor haar taptten Toine en Annette 22 jaar de pinten. Nog veel eerder, in de eerste helft van de 20e eeuw, schreef het duo Josephina 'Finke' Van Campenhout en Jef Trap hier geschiedenis. Dat was de tijd waarin de muziekmaatschappij met de vreemde naam De Snelle Wielrijders, die ook de Groenmutsen werden genoemd, en de toneelkring Taal en Kunst van de lokalen gebruik maakten.

GEKLASSEERD

Het café is nog altijd in handen van dezelfde familie. Anny haalt er voor ons even de huisbaas bij. Jan De Pauw woont naast het café, in een woning waarvoor de groene poort werd

afgebroken. Die poort leidde naar de binnenplaats, waar de mensen vroeger onder de lindebomen naar de beiaardmuziek luisterden. Op wat overblijft van die binnenplaats wil Anny deze zomer een zonneterras installeren. Jan is ondertussen 93 jaar en de weduwnaar van Celine Van Campenhout, één van de dochters van Finke en Jef. Tussen 1951 en 1956, de periode waarin zijn huis werd gebouwd, heeft Jan in het café gestaan. Hij heeft de tijd meegemaakt dat de wc op de koer niet meer was dan een gat in een plank, de notaris hier koopdagen kwam voorzitten, en hulpbisschop Honoré Van Waeyenbergh af en toe binnenwaaide om een vergadering bij te wonen. Voor de rest bleef de naburige clerus hier meestal weg, op hier en daar een joviale priester – Jan spreekt van 'een dikke pastoor' – na.

Het is niet zo dat hier al jaar en dag Grimbergen wordt geschonken. Dat gebeurt pas na de commercialisering van het bier, die mondjesmaat op gang komt in de decennia na Expo 58. Daarvoor zaten de klanten aan de geuze en de

gangen

Ginder Ale. Aan de muur hangt trouwens nog een *plongeur* waarmee vroeger de vaten werden aangeslagen. Boven de vijftien jaar geleden uitgebreide toog hangen gedroogde hopbloempjes. Samen met de lambrisingen, de balken in het plafond, de tegelvloer en de gevel met glas in lood is al die charme geklasseerd en dus gevrijwaard van afbraak.

GEHEIMEN

In de Groenpoort verbergt enkele kleine geheimen. Vooreerst is er de Wurlitzer jukebox. Hij staat wat verdekt opgesteld, maar als de omstandigheden erom vragen, worden er plaatjes gedraaid. Ten tweede is er een geheime gang waartoe RandKrant exclusief toegang kreeg. Het gaat om de keldergang onder het café die dient om de vaten te installeren. Hij maakt deel uit van een ruimer gangenstelsel onder de aanpalende panden, dat ook aangesloten was op de vluchtweg tussen de abdij en het kasteel. De doorgangen mogen dan ondertussen zijn dicht gemetst, het tot de verbeelding sprekende detail geeft dit fijne café extra cachet.

i In de Groenpoort, Kerkplein 5, Grimbergen, 0472 42 99 58, van maandag tot woensdag en zaterdag van 9.30 tot 21 uur, op zondag van 7.30 tot 21 uur.

EN A WATERING HOLE WITH SECRETS TO CONFESS

Located once upon a time within easy reach of Grimbergen's Basilica and Abbey, the famous *groene poort* (Green Gate) disappeared many moons ago but over in the café named after the distinguished entrance/exit, the beer and conversation has been flowing for more than 100 years. Dried hop flowers can be seen hanging above the bar. With its splendid panelling, wooden beam ceiling, tiled floor and stained-glass windows, this establishment certainly merits its listed status, safeguarding it from any thoughts of demolition. The charming in de Groenpoort café has one or two tiny secrets to confess: not only a Wurlitzer jukebox but also a secret passage forming part of a wider system of corridors, running under the adjoining buildings, which used to be connected to the escape route between the Abbey and Castle.

Asperges

Muziek, dat is het, zo'n zak asperges die zingt terwijl je ermee naar huis loopt. Dan weet je dat ze vers zijn en dan zijn mijn speekselklieren instant gestimuleerd.

TEKST Karla Goetvinck

De jonge loten van de *Asparagus officinalis* worden traditioneel geoogst tussen half april en de naamdag van Sint-Jan (24 juni). Groene en witte asperges zijn scheuten van dezelfde soort, maar op een verschillende manier gekweekt. Witte asperges groeien in verhoogde bedden, en worden met een speciaal mes uitgestoken van zodra hun kop barstjes prikt in de gladgestreken aarden berm. Is de teler later en heeft de groente de zon gezien, dan kleurt het kopje roze tot paars. Groene asperges zijn compleet ongebleekte stengels, die gewoon bovengronds uitschieten en worden afgesneden: niets geen zorgen over te laat komen of energie steken in bedden ophogen. Witte asperges zouden iets delicateser zijn, groene zouden intenser smaken en zijn makkelijker in het gebruik omdat je ze niet moet schillen. Beide varianten hebben hun fans.

KRAAKVERS

Maar met of zonder chlorofyl, AA-label (witte met een doorsnede van ongeveer 2 cm) of kromme, afgebroken exemplaren met een roze punt: ik vind ze allemaal even lekker. Belangrijk is enkel dat ze recht van het veld komen. In onze buurt liggen die velden in de zandgrond van Klein-Brabant en de ruime regio rond Mechelen. Trek richting Puurs of Werchter en je komt in het seizoen wel een bordje langs de weg tegen.

Asperges zijn zalig met gesmolten boter, hardgekookt ei en peterselie. À la flamande,

noemen we dat tegenwoordig, maar dezelfde combinatie vond ik ook in een Italiaans kookboek van Antonio Carluccio. Ik stooft ze ook regelmatig beetgaar in boter; op het einde wat jonge erwtjes, verse tuinkruiden en parmezaan toevoegen en je hebt een heerlijke pastasaus.

Maar mijn lievelingsbereiding is toch deze met Messinasaus. (Messina is een stad op Sicilië, maar ik zou begot niet weten wat die stad met de saus te maken heeft.) Het is een recept uit de editie 1972 van *Ons Kookboek* van de Boerinnenbond, en ik neem het hier letterlijk over. In recente uitgaven is het verdwenen, en ik lanceer hier een warme oproep tot de KVLV om het opnieuw op te nemen.

MESSINASAU UIT ONS KOOKBOEK

2 eierdooiers – 2 lepels bloem – 1 lepel mosterd – zout – peper – 1 fijngehakte ajuin – peterselie – dragon – gehakte kervel – 2,5 dl verse room

Meng de eierdooiers met de mosterd, bloem, ajuin, peterselie, dragon, kervel, peper, zout en de verse room die vooraf verwarmd werd. Verwarm onder voortdurend roeren en neem de pan van het vuur zodra het mengsel begint te koken.

Als je de room vervangt door een lightversie is dit een relatief caloriearme aspergebereiding (toch als je het vergelijkt met asperges op zijn Vlaams).

Katholieke Landelijke Vrouwen werd in de seventies opgedragen om de saus te serveren met anderhalve kilo gekookte asperges, 8 sneetjes gerookte hesp en 4 hardgekookte eieren in halfjes, de dooier opgewerkt met boter, peper en zout. Maar wij eten asperges met Messinasaus thuis in allerlei combinaties, bijvoorbeeld met aardappelpuree en de eerste barbecue. Of op dagen zonder vlees enkel met puree. Als groentebereidingen zo lekker zijn, moet er niet te veel meer bij.

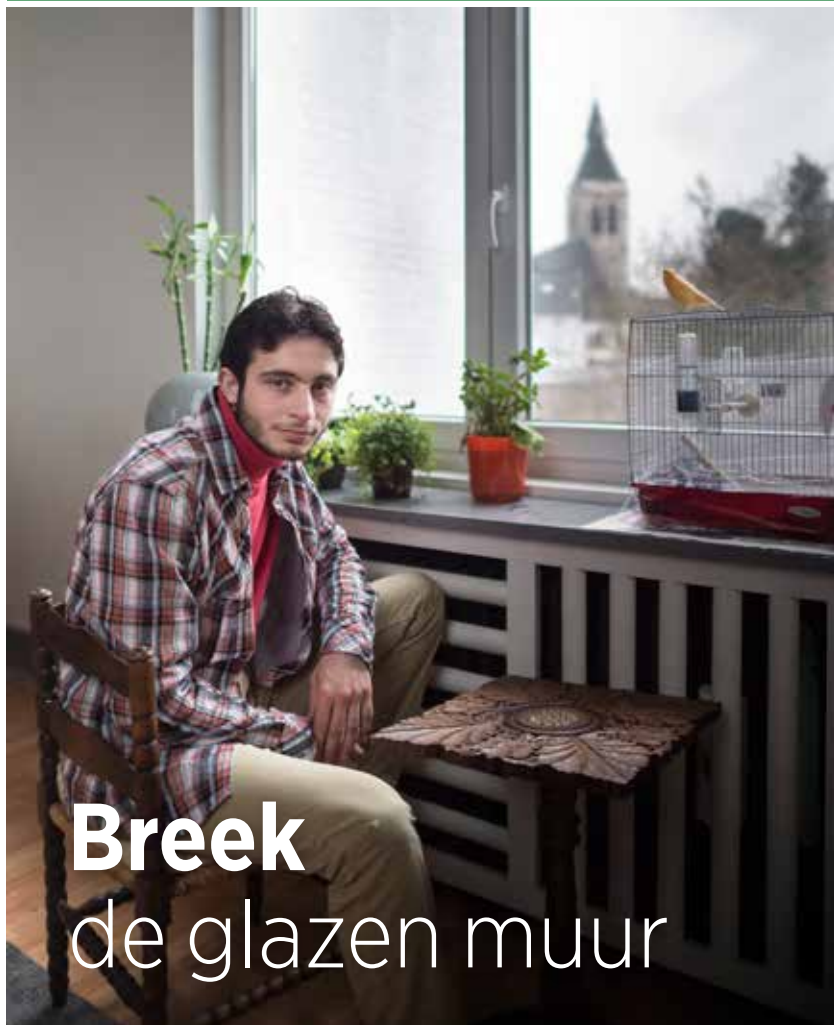
OOG VOOR DE RAND

In onze fotoreeks *Oog voor de Rand* geven verschillende fotografen hun onverwachte, originele en soms afwijkende kijk op onze streek of een culturele activiteit.

Sacramentsprocessie Sint-Martens-Lennik
'Centrum Sint-Martens-Lennik. De sacramentsprocessie op de eerste zondag na Pinksteren start aan de Sint-Martinuskerk. Rond de kerk bevinden zich nog enkele volkscafés zoals *Bij Gust*. Vooraan loopt de harmonie Sint-Cecilia. De tocht gaat langs kappelletjes en rustaltaren, waar de priester met het Heilig Sacrament de zegen geeft.'

Jan Locus werkt als freelance fotograaf aan persoonlijke projecten en documentaire opdrachten. Zijn reeks over Mongolië resulteerde in het boek *Mongolia* (2005, uitgeverij Cypres/FoMu). Het werd bekroond met de Plantin-Moretusprijs voor beste kunstboek. Eerder publiceerde hij *De bewegende stad* (1997, uitgeverij Pandora) in opdracht van het FotoMuseum Antwerpen. Het fotoboek *Devoted* (2012, Lannoo) is het resultaat van vijftien jaar fotograferen van de vele gezichten van het christendom.

www.janlocus.com

Breek de glazen muur

Mohamed Sultan (22) komt uit Syrië en houdt van Nederlandstalige muziek. Rare combinatie? Niet echt. Sultan speelt mee in *Gelukkig zijn*, een theaterproductie waarin mensen van buitenlandse origine bekende Nederlandstalige liedjes zingen.

TEKST Nathalie Dirix • FOTO Filip Claessens

September 2011. Sultan besluit zijn vaderland te verlaten. Een lange en zware tocht over de Kessab bergen brengt hem via Turkije en Griekenland uiteindelijk in Vilvoorde. Op weg naar de vrijheid laat hij alles achter: familie, vrienden, leeftijdsgenoten waarmee hij theater speelt en de Middellandse Zee waarin hij zo graag zwemt. 'Een hartverscheurende keuze. Ofwel moest ik naar het Syrische leger en mensen doden. Ofwel moest ik vluchten uit het land waarvan ik houd. Ik koos voor het laatste en begon aan een reis door een onherbergzaam gebied waarvan ik niet wist waar die zou eindigen. Toen ik hier aankwam, bevond ik mij in een wereld die er heel anders uitzag. Mensen spraken een taal die ik niet begreep, ik voelde mij een buitenstaander. Het was een bevreemdende ervaring. Tot ik dat stenen paard van de beeldhouwer Rik Poot op het Heldenplein zag. Toen wist ik dat de paardenvriend in mij zich in dit nieuwe land

thuis zou kunnen voelen. En kijk vandaag, drie jaar later, is België mijn tweede thuisland.'

IEDEREEN IS VAN DE WERELD

Sultan is een rasechte verteller. Een jongeman met een boodschap. Vol overgave probeert hij duidelijk te maken hoe onrechtvaardig het er in zijn land aan toe gaat. 'Het is net alsof er een glazen muur staat die rijke en arme mensen van elkaar scheidt. Toen ik heel jong was, kon ik me daar behoorlijk boos over maken. Tot ik de kracht van theater ontdekte en besepte dat je op het podium mensen bewust kan maken van onrecht. Via het theater kan ik dat onrechtvaardigheidsgevoel in iets positiefs omzetten. Ik wil de mensen hun ogen openen en hen laten inzien dat vrijheid van meningsuiting en een menswaardig bestaan wél mogelijk zijn. Theater is nog steeds mijn passie. Ik ben zeer blij dat ik de kans krijg om mee te spelen in *Gelukkig zijn*, een theaterproductie waarin mensen van

WAARD OM TE ZIEN

Het oude Damascus.

LEKKERNIJ UIT SYRIË

Ghebz, vers gebakken brood.

MOOISTE PLEK IN SYRIË

Het Burj Islam strand.

buitenlandse origine bekende Nederlandstalige liedjes zingen. De acteurs en zangers hebben allemaal een andere moedertaal of culturele achtergrond. Toch hebben we één ding gemeen: we zijn allemaal op zoek naar geluk. Ik vind het prachtig om kennis te maken met die Nederlandstalige liedjes. Een nummer dat een sterke indruk op mij heeft gemaakt, is *Iedereen is van de wereld* van The Scene. Een tekst met veel waarheid.'

WANNEER HARTEN OPENGAAN

Ook andere nummers zoals *Twee meisjes* van Raymond van het Groenewoud en *Ik mis je* zo van Will Tura hebben iets losgemaakt. 'Het zijn liedjes met een boodschap. Ze doen je inzien dat de diepste gevoelens van mensen – van welk land ook – fundamenteel niet verschillend zijn. Mensen zijn mensen. Voor mij was het belangrijk hier achter te komen. Want sta me toe te zeggen dat jullie een groot maar tegelijkertijd ook gesloten hart hebben. Het is niet makkelijk om met mensen van hier in contact te komen. Dankzij die songteksten en mijn Vlaamse vriendin, Charlotte, weet ik ondertussen dat achter de façade warme mensen met diepmenselijke gevoelens schuilen. Charlotte is er in geslaagd mijn hart opnieuw te doen opengaan. Toen ik hier een paar jaar geleden aankwam, nam ik me voor geen relatie te beginnen, maar de aantrekkingskracht was sterker dan mijn voorname. Gelukkig heb ik mijn gevoel gevolgd en ben ik vandaag meer dan ooit overtuigd dat je pas echt gelukkig kan zijn wanneer je niet voor jezelf maar voor de andere leeft.'

i Info en speeldata op www.fast-forward.be

FR BRISEZ LE MUR DE VERRE

Mohamed Sultan (22) est originaire de Syrie et est amateur de musique néerlandophone. Une étrange combinaison? Pas vraiment. Sultan joue dans *Gelukkig zijn*, une production théâtrale dans laquelle des personnes d'origine étrangère chantent de célèbres chansons néerlandophones. 'Ce sont des chansons qui contiennent un message. Elles vous font comprendre que les sentiments les plus profonds que ressentent les gens – quel que soit leur pays d'origine – ne sont fondamentalement pas très différents les uns des autres.' Sultan arrive finalement à Vilvoorde au terme d'un long et difficile périple par les monts Kessab en traversant la Turquie et la Grèce. Sur le chemin de la liberté, il abandonne tout derrière lui: sa famille, ses amis, les camarades de son âge avec lesquels il fait du théâtre et la mer Méditerranée dans laquelle il aime tellement nager; 'C'était un choix déchirant, mais c'était ça ou entrer dans l'armée et tuer des gens.'